

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „RE-DOWNIKA MIEJSKIEGO” wynosi kwartalnie 8.00 zł, na pocztach, przez listowego w dom 7.55 zł. — Miesięcznie 2.00 zł, przez listowego w dom 2.52 zł, pod opaską w Polsce 4.00 zł, do Francji i Ameryki 6.00 złotych, do Gdańska 5.00 guldenów, do Niemiec 5.00 marek. — W razie przeszkód w zakładzie spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t.p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania. Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe oraz od 5—6 po południu. Ekspedycja otwarta od godziny 8 rano do godziny 6 wiecz. bez przerwy. Redaktor odpowiedzialny: Czesław Budnik.

Adres redakcji i administracji ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

15 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 40 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 50 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr. każde dalsze 10 groszy, dla poszukujących pracy 50 proc. niżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki. Rękopisy zostają w administracji. — Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. — Bank Ludowy. — Bank M. Stadhagen T. A. — Bank Dyskontowy. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 — Poznań. Aby uniknąć niedokładności, ogłoszeń telefonem nie przyjmuje się.

Telefon administracji 315.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 142.

BYDGOSZCZ, wtorek, dnia 23 czerwca 1925 roku.

Rok XIX.

Dr. Jan Szymański.

Czy nie spóźnione otrzeźwienie?

We wszystkich pismach codziennych pojawiła się płomienna odezwa Zarządu Głównego Straży Narodowej: „Przeciwni zbrodnicyzmu zamiarom”.

Prócz tego w ostatnich czasach ukazywały się tu i tam artykuły alarmujące z powodu groźby czarnego strajku rolnego w czasie tegorocznych żniw.

Jeden z publicystów i działaczy społecznych wyciągnął z pyłu zapomnienia Orędzie śp. X. Arcybiskupa Bilczewskiego z przed 23 lat, które w całej swej rozciągłości może być zastosowaniem do chwili obecnej.

I właśnie przypomnienie owego orędzia, jak również niektóre ustępy odezwy Straży Narodowej pomimowoli nasywają wyżej przytoczone pytanie: czy aby nie spóźnione otrzeźwienie?

Orędzie śp. X. Arcybiskupa Bilczewskiego zbiega się prawie (na kilka miesięcy zostało nawet wyprzedzonym) z powstaniem we wsi Liskowie, dzięki inicjatywie ówczesnego proboszcza X. Bliźnińskiego, Stowarzyszenia Spożywców „Gospodarz” — matki wszystkich instytucji społecznych Liskowa.

23-letnia wytrwała praca, zgóry zakrojona na całe długie lata, X. Bliźnińskiego, ochocho wspomaganą przez takich bezinteresownych działaczy społecznych, jak ziemianin Wyganowski i adwokat Radwan — stworzyła na polskiej ziemi prawdziwą oazę dobrobytu i światła wśród włościństwa.

Gdyby wówczas, 23 lata temu, we wszystkich zakątkach ziem polskich znaleźli się byli tacy proboszczowie Bliźnińscy, tacy ziemianie Wyganowscy, tacy przedstawiciele elity umysłowej Radwanowie — obecne obawy przed strajkiem żniwnym okazałyby się płonnymi, odezwy Straży Narodowej — bezużytecznymi!

Albowiem dziecko robotnika rolnego narówni z dzieckiem osiadłego na roli włościściana, korzystałoby ze wszystkich dobrodziejstw oświaty i kultury, jakich dostarczają swoim i okolicznym mieszkańcom instytucje społeczne Liskowa. Dziecko to, w chwili obecnej, byłoby już dojrzałym człowiekiem, stanowiącym przynajmniej 40%, jeżeli nie więcej, światła, uspołecznionej służby folwarcznej!

Z takim oświeconym i uspołecznionym robotnikiem nie mogłyby sobie poradzić zbrodnicyzmi emisarjusz bolszewicki, a nawet byłby zupełnie zbytecznym (w rozumieniu lewicowem), ponieważ ze statecznym, rozumnym, umiejącym w porę wysuwać swoje słuszne żądania i pretensje robotnikiem — musiałby liczyć się każdy, najbardziej egoistyczny i zarażony sknerstwem pracodawca.

Dlaczego Straż Narodowa dzwoni wielkim dzwonem na alarm wówczas dopiero, kiedy dach pali się nad naszymi głowami; kiedy niszczący pożar ciemnoty ludu pracującego może doszczętnie zniszczyć z takim wysiłkiem i z takim trudem wznoszony gmach Rzeczypospolitej?

Dlaczego Straż Narodowa przez przeciąg siedmiu lat wolności i niepodległości Polski nie pracuje systematycznie nad podniesieniem umysłowego i moralnego stanu robotnika?

Dlaczego Straż Narodowa nie weźmie

Niema mowy o zniesieniu „korytarza” pomorskiego.

Paryż, 21. 6. PAT. Omawiając sprawę bezpieczeństwa, „L'Oeuvre” pisze, że nie należy przywiązywać zbyt wielkiej wagi do nacisku, jaki usiłuje wywrzeć na gabinet Luthera prawica niemiecka. W samej rzeczy — zaznacza dalej dziennik — ścisły kontakt, istniejący między sprzymierzonymi i tak wybitnie uwypakowany w ostatnich przemówieniach Mussoliniego, Benesa i Skrzyńskiego wykazuje niedorzeczność pretensji „Deutsche Ztg.”, która wysunęła, że dyskusja w sprawie bezpieczeństwa

może rozpocząć się dopiero po zniesieniu korytarza polskiego.

Paryż, 21. 6. PAT. „Petit Parisien” donosi, że charge d'affaires angielski w Berlinie w rozmowie z ministrem Stresemannem oświadczył, że rząd angielski przywiązuje wielkie znaczenie dla idei, wyrażonych w odpowiedzi francuskiej i uważa je za najlepszy punkt wyjścia dla rokowań między Niemcami, a sprzymierzonymi w sprawie bezpieczeństwa.

Zakaz przywozu towarów niemieckich?

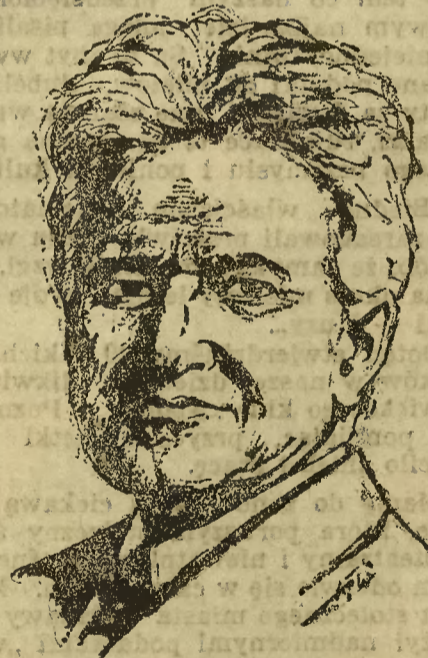
Berlin, 22. 6. (tel. wł.) „Germania”, organ centrowców, dowiadyuje się z Warszawy, że w najbliższym Dzienniku Ustaw ogłoszone będzie rozporządzenie zakazujące przywóz towarów niemieckich.

Wiadomość tę datuje „Germania”, z 20 b. m. Dotychczas takie rozporządzenie się nie ukazało, przeciwnie dowiadujemy się o podjęciu dalszych rokowań z Niemcami.

Ci, którzy odeszli...

† Przywódca hindusów, Das.

† Senator La Follette.

sobie za wzór pulsujący kulturą i dobrobytem przytoczony Lisków?

Dlaczego Straż Narodowa nie zagrzeje do pracy stałej, wytrwałej, ciągłej, obliczonej na dłuższą metę, nie uganianiającej się za natychmiastowymi rezultatami tych wszystkich, którzy siłą faktów postawieni są najbliższej tego robotnika?

Daleki jestem od przeciwdziałania wspomnianej odezwie Straży Narodowej. Obowiązkiem naszym najświętszym wobec naszej Ojczyzny, wobec naszych dzieci, wobec przyszłych pokoleń jest uratować za wszelką cenę te dary Boże, które w roku bieżącym przedstawiają się tak pięknie, że aż się dusza na ich widok raduje.

Lecz ta odezwa Straży Narodowej powinna być ostatnią podobnego rodzaju odezwą. Dla samych członków Straży Narodowej i dla wszystkich milujących swój kraj obywateli powinna ona być z jednej strony groźnym ostrzeżeniem

przed strasznymi skutkami opieszałości i beczynności ze strony sfer inteligentnych, a z drugiej powinna być bodźcem do ostatecznego zerwania ze zgubnym polskim nałogiem „słomianego ognia”, lub żądania natychmiastowych skutków i zysków, a jeżeli ich niema, opuszczania rąk i zupełnego zniechęcenia się.

Musimy pamiętać, że życie jest twarde i nieublagane, że dusza chłopca i robotnika jest twardą jak granit, ale jednocześnie czystą jak marmur karraryjski. I tylko od rzeźbiarza zależy, aby wykute kształty nosiły na sobie wszelkie znamiona klasycznego piękna, lub okaleczonej brzydoty. Przy pracy tej nieraz można przytłuc sobie boleśnie palec lub nabić guza, lecz takie niepowodzenia nie powinny i naprawdę nie zniechęcają tej miary artystów, co księża Bliźnińscy, co ziemianie Wyganowscy, co adwokaci Radwanowie!

P. Kajetan Morawski w Warszawie.

Genewa, 21. 6. (PAT). Ministerzydent przy Lidze Narodów p. Kajetan Morawski wyjechał służbowo do Warszawy. Agendy delegacji polskiej przy Lidze Narodów w czasie nieobecności p. min. Morawskiego sprawować będzie pierwszy sekretarz delegacji p. Gwiazdowski.

Rokowania polsko-niemieckie.

Warszawa, 22. 6. (Tel. wł.) Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów postanowił rokowania handlowe polsko-niemieckie na nowo podjąć, i dążyć do zawarcia prowizoryzmu handlowego.

Zamach na konsula polskiego w Essen.

W piątek, dnia 19 po południu żyd Chaskel Bergier, rodem z Krakowa, pozbawiony obywatelstwa, dokonał zamachu na wicekonsula Lechowskiego. Morderca dał trzy strzały rewolwerowe, z których jeden ugodził konsula w okolicę żołądka. Rannego poddano operacji, której przebieg był pomyślny. Stan zdrowia zadawalniający. Należy zaznaczyć, że zamach był obmyślony.

Przysposobienie wojskowe w Rosji.

Z pogranicza sowieckiego nadechcą wiadomości, że wszystkie rady gminne postanowiły intensywnie kształcić młodzież szkolną wojskowo.

W miastach, miasteczkach i po wsiach Białorusi sow. odbywają się regularne ćwiczenia chłopów, w strzelaniu z karabinów zwykłych i maszynowych; w szkołach średnich robione są ćwiczenia oddziałami a militaryzacja szkół wyższych doprowadziła do regularnych wykładów i ćwiczeń z dziedziny chemii i lotnictwa jednocześnie w całej Białorusi wznieca się nastroj wojenny za pomocą wieców, co robi takie wrażenie jakby Białoruś szykowała się do wojny.

Komunista francuski popełnia zdradę stanu.

Paryż, 21. 6. (PAT). „Matin” podaje, że podczas rewizji u deputowanego komunistycznego Doriota miano znaleźć wypracowany przez wojskowych doradców Abd-el-Krima plan akcji przeciwko Francuzom w Maroku. Plan ten jednak nie został wprowadzony w życie.

Rządy bezparlamentarne we Włoszech.

Rzym, 21. 6. (PAT). Mussolini oświadczył, że izba poselska nie będzie zwołana przed grudniem.

Czescy komuniści popierają Chińczyków.

Praga, 21. 6. (PAT). Komitet wykonawczy czechosłowackiej partii komunistycznej ogłosił odezwę do proletariatu w której wzywa do udzielenia powstańcom chińskim pomocy pieniężnej. Kierownictwo partii przesało Chińczykom 50.000 koron czeskich.

Bojkot towarów angielskich w Chinach.

Szanghaj, 21. 6. (PAT). Pomimo podjęcia pracy w bankach i sklepach, ruch za bojkotem towarów angielskich i wogóle cudzoziemskich nie osłabł. Studenci nakładają Chińczykom, zatrudnionych w fabrykach japońskich do porzucenia warsztatów pracy

Nowa ekspedycja do bieguna północnego.

Londyn, 21. 6. (PAT). Donoszą z Nowego Jorku, że ekspedycja Mac Millana, mająca na celu zbadanie okolic podbiegunowych wyruszyła wczoraj w drogę. Mac Millan otrzymał upoważnienie do zatknięcia flagi amerykańskiej na nowo odkrytych terytorjach.

Na mapce tej pokazują nam linie, którą z Kings-bay, gdzie stanął okręt, śmiały podróżnik Amundsen udał się samolotem do Bieguna Północnego.

Międzynarodowy Kongres Izb Handlowych.

Bruksela, 21. 6. (PAT). Otwarto tutaj międzynarodowy kongres izb handlowych.

Kobieta, która śpi już 15 lat.

Londyńskie pisma donoszą o nie znanym dotąd w medycynie wypadku człowieka, który śpi od 15 lat! Jest to kobieta nazwiskiem Anna Swanapoel, zamieszkała w Johannesburgu w Afryce południowej. Liczy ona dziś 35 lat i od 15 lat pogrążona jest w głębokim śnie. Co pół roku budzi się z tego istnego letargu nie odzyskuje jednak przytomności w tej mierze, by mogła dać odpowiedzi na pytania. Lekarze są zdania, że niezwykle ten sen jest następstwem silnego wstrząsu nerwowego, jakiego nie-nieszczęśliwa kobieta doznała w dzień ślubu kiedy nadeszła wiadomość że jej narzeczonemu uległ wypadkowi kolejowemu. Popadła ona bowiem wtedy natychmiast w kataleptyczny sen, z którego jej dotąd obudzić nie można. Przed kilkoma laty zabrano ją do szpitala, w którym do dziś dnia się znajduje. Odżywia się ją sztucznie co dwie godziny. Z punktu medycznego najciekawsze jest, że u chorej nastąpił całkowity zanik mięśni.

O profanację relikwii św. Bonifacego.

Epilog głośnego świętokradztwa i profanacji relikwii w kościele św. Bonifacego w Czerniakowie rozegrał się w warszawskim Sądzie Okręgowym.

Zbrodnia miała miejsce dnia 9 lipca r. z. Złoczyńcy, rozbiwszy trumnę z relikwiami św. Bonifacego, zrabowali złotą koronę i złożone tam kosztowności. Nadto łupem świętokradców padły srebrne wota, kielich i monstrancja z głównego ołtarza, przyczem Hostja św. została wyrzucona na ziemię.

Następnego dnia wywiadowcy urzędu śledczego na placu Muranowskim aresztowali Zygmunta Staszkiewicza i Bronisława Pietraszka, przy których znaleziono parę kamieni z korony św. Bonifacego, złoty krzyżyk z kielicha oraz kluczyk od walizki i kwit z przechowalni na dworcu Wileńskim. W walizce tej znaleziono pokruszoną koronę i wszystkie zrabowane kosztowności.

W czasie śledztwa policyjnego 18-letni Staszkiwicz przyznał się do winy i wskazał na Pietraszka, jako współnika zbrodni. Pietraszek wszakże do winy się nie przyznał. Obecność przy nim kluczyka od zawierającej łup walizki tłumaczył tem, że jakoby chciał kupić skradzione przedmioty.

W więzieniu Staszkiwicz zaczął udawać obłąkanie. Po całych dniach krzychał, wzywając św. Bonifacego i odmawiał przyjmowania pokarmów.

Oddano go pod obserwację do Tworek. Na uwagę zastługą wyjaśnienia, jakie tam dawał. Twierdził mianowicie, że wszedłszy do kościoła spostrzegł, iż św. Bonifacy uśmiecha się do niego, wdał się

więc z nim w rozmowę. Święty dowiedziawszy się, że „elektrycy Staszkiwicza przyciągają złoto“, ofiarował mu swoją koronę.

Tak opisywał fakt świętokradztwa rze-komy obłąkaną, który dowiedziawszy się, że uznany został za symulanta, z całą otwartością przyznał się do udawania

i w czasie przewodu sądowego udzielił wyjaśnień, noszących już zgoda inny charakter.

Sąd, nabrał innego przeświadczenia o winie podsądnych i skazał Staszkiwicza (nieletni) na 4 lata domu poprawy, zaś Pietraszka na 5 lat ciężkiego więzienia.

„Manchester Guardian“ o wizycie parlamentarzystów angielskich w Polsce.

Germanofilski „Manchester Guardian“ (18. 9.) komentując wizytę angielskich parlamentarzystów w Polsce, ziośliwie powiada:

„Wycieczka naszych parlamentarzystów do Polski przy entuzjastycznym udziale władz warszawskich przeprowadziła wyczerpującą ankietę o ekonomiczno-gospodarczej sytuacji w Polsce.

Oczekujemy z wielkim zainteresowaniem czy enuncjacje naszych wycieczkowiczów będą zgodne ze zdaniem pułkownika Wille'y,

który utrzymuje, że istnieją wielkie możliwości rozwoju handlowych stosunków z Polską.

Polska według tych, którzy podzielają jego zdanie, ma mieć zdrowe finanse, przy 70 procentowym pokryciu złotem jej papierowego pieniądza, co wobec urzędowego minimum 30 proc. można uważać za stan pomyślny. My zaś w Zjednoczonym Królestwie uważamy 27-procentowe pokrycie za stan wystarczający.”

Cztery wyroki śmierci.

Sąd okręgowy w Wilnie, jako doraźny, na sesji wyjazdowej w Głębokiem dnia 18. bm. skazał Józefa Romanowskiego, lat 46, robotnika dworskiego, na karę śmierci przez rozstrzelanie za zabójstwo funkcjonariusza policji, dokonane w celu zysku. Prośbę o ulaskawienie P. Prezydent Rzeczypospolitej odrzucił, wyrok został wykonany w dniu wczorajszym.

*

Dnia 16. bm. sąd okręgowy w Łucku, jako doraźny, na sesji wyjazdowej w Włodzimierzu skazał mieszkańców wsi Mołników, gm. grzybowickiej, pow. włodzimierskiego: 1) Piotra Szamraja, lat 19, 2) Andrzeja

Kuźmniczuka lat 27, 3) Hordieja Kuźmniczuka, lat 21, na karę śmierci. Skazani brali udział w dwóch napadach rabunkowych band, uzbrojonych w szable i karabiny, mianowicie na mieszkanie księdza Staszkiwicza w nocy na 30-go kwietnia we wsi Starej Liszni, pow. włodzimierskiego, któremu zrabowano 110 zł, maszynę do szycia i inne rzeczy, oraz w napadzie na mieszkanie Feliksa Wojciechowskiego w nocy na 14 maja r. b. we wsi Wołcza Morozowiecka, pow. włodzimierskiego gdzie wybito szyby w 3 oknach, usiłowano wtargnąć do mieszkania, a następnie, gdy się to wskutek obrony napadniętego nie udało, ostrzeliwano przez pewien czas mieszkanie.

Nasze kina załamują się pod ciężarem podatków...

W Wielkopolsce i na Pomorzu już 30 kino-teatrów zamknęło swoje podwoje. — W Poznaniu największe kino „Apollo“ nieczynne! Na jaki pomysł wpadli w Warszawie.

O tem co naszym przedsiębiorcom kinowym najbardziej dolega pisaliśmy już niejednokrotnie. Sa to zbyt wyśrubowane podatki od biletów, dubeltowe opłaty za światło i inne szalone wprost wydatki, ruinujące te pożyteczne gałęz naszego przemysłu i poniekąd kultury.

„Biedni“ właściciele kinematografów zareagowali przeciwko temu w ten sposób, że zamykają zupełnie wzgl. tylko na okres miesięcy letnich swoje przybytki — Muzy...

Dotąd stwierdziliśmy 30 takich wypadków w naszej dzielnicy, likwidacji największego kina „Apollo“ w Poznaniu nie pomijając, przyczem setki osób straciło chleb i pracę.

Mamy do zanotowania ciekawą sensację, która poruszyła stołeczny świat kinoteatralny i niewątpliwie głośnym echem odezwie się w całym kraju. Magistrat stołeczny miasta Warszawy ciemiężył nadmiernymi podatkami „wido-

wiskowymi“ przedsiębiorstwa filmowe. Struna nieporozumień coraz silniej się naprężała; miały ją przerwać manifestacyjne strajki ekranów, nie przysły one do skutku, wreszcie dyrekcja kinoteatru „Jar“ wpadła na oryginalny pomysł. Założyła obok sali kinowej czytelnię; wejście kosztuje 80 gr. i 1.20 zł.; każdy odwiedzający otrzymuje bezpłatnie bilet (w cenie 10 gr. do kina „Jar“; magistrat więc dostaje tylko 5 gr. i nie może żadną „literą praw“ nakazać dyrekcji zmianę postępowania lub wyciągnąć większy podatek. Dyrekcja kinoteatru jest formalnie w porządku, a Komisariat Rządu, do którego apelował magistrat, nie może uznać ze słuszne petycji ojców miasta. Panuje wielka konsternacja, tylko „Jar“ z niewzruszonym stoicyzmem wysłuchuje pogroźki panów poborców i kontrolerów, których cały sztab oświeconych baczny na przebieg zbrodni“. Publiczność kinoteatralna jest po stronie dyrekcji „Jaru“.

Szalony pościg zbrodniarzy za ofiarą i krwawa walka w rzece.

Sąd powiatowy we Lwowie skierował w tych dniach do Izby Karnej doniesienie, opiewające dzieje szalonego wprost pościgu zbrodniarzy za ofiarą, nadsyłającego się chyba jako treść do obrazu filmowego. Oto we wsi Zagórz pod Lwowem napadł na Franciszka Czajkowskiego Mikołaj Fedyszyr i Józef Mimkiewicz i zaczęli okładać go (prawdopodobnie na tle zemsty osobistej) kołami po głowie i plecach.

Napadnięty, zbroczony krwią, ze zmiażdżonymi uszami, przedstawiającymi jedną masę krwawą, zaczął uciekać i wpadł do domu rodziny Brylaków, mającej ciągle na karku zbrodniarzy. Z izb dolnych wydostał się na strych. Fedyszyr podał za nim z lampą w jednej ręce, a morderczymi narzędziami w drugiej.

Tam obalił Czajkowskiego na ziemię i urządził mu ponownie krwawą masa-

kre, powodując okropne obrażenia wewnętrzne i — jak później stwierdzono — pęknięcie pęcherza. Raz jeszcze ostatkiem sił ofiara wyrwała się z rak oprawców i zeskoczyła z okna strychu na pole, stamtąd dażąc ku rzece. Po szalonym pościgu przez pola, Czajkowski, rozpaczliwie broniąc swego życia, wskoczył do rzeki, usiłując ją przepłynąć. Zbrodniarze rzucili się za nim wpraw i dopadli go na środku rzeki, na najgłębszym miejscu, zaczęli okładać pięściami, usiłując pogrążyć Czajkowskiego w odmęty rzeczne. Rozpaczliwa ta walka dwóch przeciw jednemu w rzece, to szamotanie się ludzi, czyhających na życie ludzkie przedstawiało okropny widok. Czajkowski dołynał pod razami do brzoju. Tam zostawili go zbrodniarze nieprzytomnego od upływu krwi. Sąd karny wyda na nich zasłużony wyrok.

Walka z sówką — chojnowką.

W pierwszym naszym artykule z przed dwóch tygodni poświęconym walce z sówką — chojnowką omawialiśmy sposób walki gazowej zastosowany w lasach Niemiec, przyczem wyraziliśmy obawę, czy gazy, które rozpuszczane być mają w lasach, nawiedzianych przez tego szkodnika nie będą oddziaływały ujemnie na życie ludzkie. Obawy nasze, do pewnego stopnia uzasadnione, odparł jeden z sławnych uczonych niemieckich. Ogłosił on w „Vossische Zeitung“ artykuł, w którym twierdzi, że związek chemiczny arseniku — wapnia, odtleniem salicium jest absolutnie nie szkodliwy dla organizmu ludzkiego co więcej i dla wielkiej liczby zwierząt. Artykuł ten wywarł zrozumiałe poruszenie wśród uczonych chemików i był zarazem bodźcem do dalszej pracy w kierunku zastosowania gazów trujących w walce z sówką — chojnowką. Zarząd główny niemieckich lasów przystępuje obecnie po zastosowanych próbach do walki na szerszą skalę.

W Polsce niebezpieczeństwo sówki — chojnowki jest znacznie większe ze względu na znaczniejsze obszary, gdzie sówka — chojnowka lasy nasze nawiedziła. Główna dyrekcja naszych lasów państwowych rozpoczęła więc także walkę z sówką — chojnowką za pomocą gazów trujących. Z korespondencji „Kurjera Porannego“ dowiadujemy się mianowicie, że pierwsze takie próby zastosowano w lasach pomorskich w okolicy Tucholi. Sposób tej walki jest taki sam, jaki opisywaliśmy przed dwoma tygodniami i jaki zastosowany został w lasach niemieckich. Wznosi się więc w wielkiej wysokości ponad lasem samolot z specjalnym aparatem, rozpylającym gazy trujące, które osadziwszy się na drzewach zabijają zarodki sówki — chojnowki.

„Kurier Poranny“ donosi dalej, że próby wypadły znakomicie i że przy większym zastosowaniu tego rodzaju broni, należy niebezpieczeństwo sówki — chojnowki uważać za pogrzbane. Ruchliwość Głównej dyrekcji naszych lasów państwowych witamy z szczerem zadowoleniem, tem większem, że właśnie w tym dziale naszej gospodarki państwowej nagrzeszono bardzo dużo.

Otwarcie komunikacji autobusowej Bydgoszcz—Tuchola.

Trudności komunikacyjne pomiędzy Tucholą, Koronowem i Bydgoszczą oraz naodwrot zostały nareszcie usunięte uruchomieniem autobusu Bydgoszcz—Tuchola. Otwarcie tej linii, jak już w niedzielnym numerze krótko donosiliśmy, odbyło się w ub. sobotę. Pięknie w zieleni ustrojony „Chevrolet“ koloru sino-zielonego wyruszył o godz. 10 przed poł. z Bydgoszczy. Pierwszych pasażerów stanowili: właściciele autobusu, przedstawiciele władz miejscowych, reprezentant „Dziennika“ — no i dla urozmaicenia orkiestra wojskowa. Podróż odbyła się po krótkim postoju na wszelkich przystankach bez najmniejszej przeszkody i przynad trzeba, że stanowi ona dla pasażera w obecnej porze miłą i godną rozrywkę. Poświęcenia i chrztu wozu dokonał w Tucholi X kanonik Wegner. Chrzestnymi byli pp. burmistrz Saganowski, Dr. Gólnik oraz przedstawiciel Starostwa p. Zakryś. Powrót do Bydgoszczy nastąpił po południu; zabrano również pierwszych pasażerów tucholskich.

Fanatyzm żydów w Sosnowcu.

W Sosnowcu zawiązało się zrzeszenie młodych ortodoksów, mające na celu między innymi zmuszenie współwyznawców do przestrzegania starożytnych przepisów, jak np. nie chodzenie z laską, nie palenie papierosów w sobotę, nie zdejmowania czapek i kapeluszy w kinach i teatrach i t. d. Ten dziki fanatyzm jest oczywiście przesadną formalistyką i nie spotka się zapewne z uznaniem sosnowieckich żydów.

GIEŁDA WARSZAWSKA

z dnia 19 czerwca 1925 r.

Dewizy:	transz.	sprzed.	kupno
Holandja	208.50	209.00	208.00
Londyn	25.25 1/4	25.32	25.19
Nowy Jork	5.18 1/4	5.20	5.17
Paryż	24.50	24.59	24.47
Praga	15.39 1/2	15.43	15.36
Szwajcaria	100.95	101.20	100.70
Wiedeń	73.17	73.35	73.00
Włochy	19.40	19.45	19.35

Pani Owsieńska w aeroplanie.

V.

Kłótnia o 22 kilo. — Pani Owsieńska się oburza. — Harce matki z córką. — Blaszanek. — Jeszcze pojedynek. — Lecimy...

Ale Pani Owsieńska, która obie córki zagnała do aeroplanu niby kozy do pątyka, postawiwszy nogę na stopniu skrzydła, zbladła i zachwiała się.

— Panie — mówi do stojącego w górze pilota — pojedaj, ale pod warunkiem, że pan będzie leciał całkiem nisko. Tyle tylko, aby o jaki komin nie zawadzić. I każdą wodę pan ominie...

— Niech matka długo nie bajdurzy, tylko włazi do środka — zawołała Cesia. — Najpierw gra matka zucha a potem radaby się kominów trzymać.

— Kusz, ty podłe dziecko! Dla was to robię, że hazarduję życie. Gdyby nie ta bielizna po nieboszczce! Trzy tuziny samych tych... Nieboszczka podobno na trzech prześcieradłach zawsze sypiała, aby ją włosie w materacach nie klulo.

— Daj już mama umarłym spokój — odzywa się płacząca Frania — Mammy jechać, to jedźmy.

— Dobrze ci gadać — stęknęła Owsieńska. — W razie czego wyskoczysz z tej landary jak żaba, ale ja z moimi stoczerdziesięci kilo...

— Sto sześćdziesiąt dwa — poprawiła Cesia.

— Łżesz, szelmo! Sto sześćdziesiąt dwa ważyłam po Wielkanocy, czemu Konopacka była winna, że tyle szynki i kiełbas przysłała. Ale od tego czasu poświęcam jak ta święta Genowefa a także piłam tylko kozie mleko, bo nie takie tłuste. Jeśli panowie macie tu jaką wagę, to was przekonam...

— Rany Boskie, czy matka chce nocować na tem lotnisku? — wrzasnęła Cesia. — Najpierw gwałt, że szmaty pokradną, a teraz gadu-dziadu! gadu-dziadu!

— Pani daruje — mówi grzecznie kierownik lotniska — ale już i tak mamy pięć minut opóźnienia. Proszę wsiadać!

Dobrze, wsiadę. Ale widzi mi się, że nie wleję przez te drzwiczki.

— Jakoś to zrobimy. Najpierw głowę... wyjm pani nogę, nie tak... nogi na ostatku...

— Co pan tak komenderuje moim nogom! Wchodzę jak Pan Bóg przykazał. Nie pchaj pan, bo ja nie wózek, a także sińców zaraz dostaję. Ciało mam takie delikatne jak muslin...

— Hale — śmieje się Cesia — można by na niem chrzan trzeć.

— O ty małpo niegodziwa! Na rodzoną matkę baje robisz? Niech jej panowie nie wierzą. Ta dziewczyna zawsze z pyskiem na mnie. Dochowałam

Czesi chcą zbierać, czego nie posiali!

Dzikie pretensje Czechów do Polskiego Aerolotu.

Rząd czeski, zgodziwszy się w myśl traktatu wersalskiego na przelot polskich aeroplanów ponad Czechosłowacją na linii Kraków — Wiedeń, wystąpił niespodzianie z żądaniem, aby aeroplany nasze lądowały po drodze w Bernie i zabierały stamtąd czeskich pasażerów do Wiednia!

Naturalnie delegat rządu polskiego i naczelnik referatu tranzytowego w ministerstwie spraw zagranicznych, p. Kurzeniecki, bardzo energicznie i skutecznie oparł się tej zachciance. Kombinacja taka byłaby dla nas pod każdym względem niekorzystna. Przedewszystkiem nasze stosunki handlowe z Czechosłowacją nie są tego rodzaju, abyśmy wobec Czechów spełniać mieli rolę ex-

presa, a powtóre lot z Krakowa do Wiednia zamiast, jak obecnie, dwóch godzin, trwałby godzin pięć, wskutek czego linja ta pod względem ruchu pasażerskiego straciłaby swoje znaczenie.

Rząd czeski na ogół nietylko nam, ale wszystkim swoim sąsiadom robi utrudnienia komunikacyjne. Prasa wiedeńska żaliła się niedawno, że na konferencji kolejowej, gdy chodziło o stworzenie międzynarodowych linii kolejowych, rząd czeski okazywał najmniej zrozumienia dla tych doniosłych zagadnień i starał się swoje korzystne położenie geograficzne wykorzystać dla siebie w sposób u dzikich ludów nawet nie praktykowany.

— Zobaczcie no, czy czego nie brakuje. Mogli coś zapomnieć albo i ukraść.

Rany, jak mnie boli w kłębach. Musiałam sobie przy wsiadaniu watóbrę odduścić. Hu, jak tu duszno! Panie redaktorze, otwórz pan okno. Albo nie, spoczną jestem, jeszcze mnie zawieje i połamię. Rozpięłabym bluzkę, ale pan gotów zaraz niewiem co myśleć. Pierwszy i ostatni raz jadę aeroplanem. Jak to kręciło tam hałasuje. Człowiek samego siebie nie może zrozumieć. A trzęsie się ten cały interes jak żydowska broda na mrozie. Ceska, gdzie nasza blaszanek?

— Jest pod spodem. Co mamie z blaszanki, jak pan redaktor z nami jedzie.

— Głupia jesteś. Pan redaktor jest człowiek światowy. Odwróci się i nie będzie się patrzył. Gnałam do tego aeroplanu, ale teraz chętnie bym z niego wyskoczyła.

— To matka wyskakuj.

— Och, ja wiem, że gdybyś mogła, to byłś mnie oknem wyrzuciła. Pachnie ci, sam na sam z chłopem jechać, nieprawda?

— Przepraszam panią, czy ten chłop to mam być ja?

— Pan, ale ja tego nie mówiłam obraźliwie. Ja na każdego mężczyznę mówię chłop. Zwykle wymyślam w ten sposób, ale niekiedy też jako komplement. Naprzykład mój mąż nieboszczyk...

— Mamo, ja nie pozwalam ciągle tatkę mężczyź.

— Dostę się namęczył za życia.

— Ceska, jak nie oberwała, tak teraz oberwiesz. Ja ci zaraz twoje żądo przetrzę. Dziękuj Bogu, że pan redaktor jedzie z nami i dlatego hamować się muszę.

— Nibyto redaktor matki nie zna!

— Zna mnie, ale z najlepszej strony

— A nie widziało, moiściewy, nie. Skorno wola Boża taka... Ino pójde i ja niedlugo za moją niebogą, pójde... Już mi nie długo na świecie. Dawniej, póki nieboszczka żyła, to ta jeszcze. Wyspałam się i zjadłam, ale dziś. Poniewierka taka, a bieda, a tyle mojego, co litosne serce mnie wspomaga. Oj, niema mojej Magdzi, niema... co pamiętała o mnie i nie dała ginąć...

Zmogła ją pijacka żalność i poczęła rzewnie płakać, a na pocieszenie przyniosła sobie sporą butelczynę gorzałki, którą od czasu do czasu chciwie popijała.

— A Mańka była choć na grobie? — zagadnęła znów pierwsza.

— Nie była, ścierwo niegodziwe!

— To chyba nie jest w Bydgoszczy?

— A nie! Włóczy się światami zamiast przy babce siedzieć i dać jej jeść... i napić się... taka szelma zatracona!

— Na inną ona patrzyła, póki nieboszczka żyła. Zdawało się po niej, że będzie najlepsza z dzieci. Bo wtedy to i rodzona lepszą by być nie mogła.

— Moja kumoszka, najgorsze to te przybłedy. Bodaj ją połamało!... bodaj ciężka choroba!... Dwadzieścia i parę lat mordowałyśmy się z nią, a teraz co? Taki znajdek sobaczy!

Wychyliła duszkiem resztę wódki i poczęła zanosić się od płaczu.

— A zdawało się, że to dziecko tak jakby z nieba spadło, i wasza nieboszczka też inaczej o niej nie mówiła.

— Oj, z piekła chyba, kochani moi, z piekła! Tak pamiętam jak dziś... wracałam z moim starym do domu... ciemno

było i jakiś złodziej dziecko nam na wozie położył... do siana je wrzucił... do siana...

Skower, który dotąd rozmowie żebraczkę spokojnie się przysłuchiwał, podczas ostatnich słów doznał uczucia, jakby piorun w niego uderzył i rozbił go na drobne kawałki.

Chciał się zerwać z ławki — i nie mógł. Chciał coś mówić — ale szczęki mu się skrzywiły i zeszytywały. Siedział tak, z twarzą okropnie wykrzywioną, niby trup zastygły, a tylko szeroko wyszczerzone białka oczne świadczyły, że w tym jakby skamieniałym od najrozmaitszych uczuć człowieku, wre i kipi jakiś życie, jak lawa zduszona pod ziemską skorupą.

Aż rozsądziło go i wybuchnęło.

Rzucił się ku żebraczce, schwyił ją za obie ręce i poczęł ją trząść jak szaleniec.

— Kobieto... gdzie?... kiedy?... przez Bóg żywy!... mówicie, że dwadzieścia parę lat?... wszak to było na szosie Toruńskiej, nieprawda?... o Boże wielki!... Boże miłosierny!... Chryste, zmiłuj się nademną!... kobieto!... mówcie, powiedzcie jeszcze raz, jak to było?... w nocy, na Toruńskiej?... śnieg padał, nieprawda? ciemno było, a dziecko było zawinięte w szarą chustkę?... no, mówcie!... w szarą chustkę, nieprawda?... to moje dziecko! moja córka!... Boże wielki! Boże!...

Słowa te wyrzucił ze siebie straszonym, ryczącym głosem — a potem chwycił go konwulsje i padł na ziemię,

wie, że jestem osobą moralną i że was wychowałam na przyzwoite dziewczęta. Teraz niewiem, co on ta o was sądzi, bo zachowujecie się nie jak panienki z dobrego domu, ino jak te rozhukane konie, że nie powiem czego gorszego.

— Gadaj, matka, nie żenuj się.

— Frania jeszcze ujdzie, ale ty, Ceska, ty kiedyś pożałujesz twojego pyska. Konopacki już by się dawno o ciebie oświadczył, gdyby się twoich zębów nie bał.

— Konopacki będzie dla matki. On też bez mała dwieście kilo waży.

Owsieńska chciała wybuchnąć, gdy aeroplan, rozwarczawszy się już poprzednio ruszył z miejsca.

— W imię Ojca i Syna — przeżegnała się Owsieńska. — Człowiek za życia pozna, co to jest strach śmiertelny. Rozbijemy się, to i tak bielizna przepadnie. Co on tak skacze, jakby miał chorobę świętego Walentego. Ceska, gdzie moje kropie laurowe?

Ale Ceska nie nie odpowiadała. Widać strach ją obleciał, bo blada była jak chusta. A Frania zarzuciła na głowę zakieciak, jakby nie chciała widzieć, co się dzieć będzie.

Aeroplan zatoczywszy wielki łuk na lotnisku odbił się od ziemi.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Z KRAJU.

Szpiegostwo na wschodzie i zachodzie Polski.

Od pewnego czasu krąży nad naszą granicą wschodnią samoloty sowjeckie. Prawdopodobnie loty te są dokonywane celem uzyskania zdjęć topograficznych.

Policja wykryła organizację szpiegowską, która operowała między Berlinem, Wrocławiem, Katowicami a Poznaniem. Szpiegzy zdobywali informacje o naszych przegrupowaniach wojskowych, a cała organizacja podlegała policji politycznej w Bytomiu.

Katastrofa automobilowa.

Z Krakowa donoszą:

W dniu 17 bm. zdarzyła się na drodze między Kalwarją a Istebnikiem katastrofa, która mogła pociągnąć za sobą nieobliczalne następstwa. Mianowicie auto, należące do jednego z kupców krakowskich, przejeżdżając w szybkim tempie, uderzyło nagle o słup telegraficzny, wskutek czego auto stoczyło się po pochyłości nasypu szosy w dół. Siedzący w aucie zostali momentalnie siłą prądu wyrzuceni ze swoich siedzeń, odnosząc cięższe lub lżejsze kontuzje. Szofer oraz właściciel jadący koło niego wyszli z katastrofy bez poważniejszych szwanków, odnosząc tylko nieznaczne zranienia.

tarzając się jak rozdeptany robak w prochu.

W szynku jego nieludzki ryk i ten nerwowy atak wywołały zamieszanie. Przestraszyli się wszyscy, a najbardziej dziadówka. Skowera, który wyl się i paznokciami drapał podłogę, otoczono go dookoła, i jedni patrzyli na niego przerażeni, inni z ciekawością tylko. Aż ktoś rzucił uwagę:

— Zostawcie go, on pijany.

To wytłomaczenie tej niespodziewanej sceny podzielało na wszystkich uspokajająco.

— Pijany? A taki się wydawał porządny.

— Na obywatela patrzył.

— Wódka nie wybiera. Kto ją pije, tego bije.

— Polejcie go ta wodą ździebko.

— Albo wlać mu gorzałki do gęby.

Uczyniono jedno i drugie. Skower powoli otworzył oczy, a pierś jego dygotała ciężko. Wzrokiem szukał żebraczki. Ale ta stała przy szynkfiase i dopijała dalszą kwaterek wódki, aby — jak mówiła — docucić się ze strachu. Była też już najzupelniej pijaną.

Skowera podniesiono ze ziemi i posadzono znów na ławce. Był od konwulsji jeszcze pół nieprzytomny i osłabiony bardzo.

— Ta stara... ta stara tu... — szepnął do jednego z sąsiadów pokazując na szynkfas.

Ten domyślił się o co chodzi, przeprowadził żebraczkę do Skowera i posadził ją obok niego na ławce.

(Ciąg dalszy nastąpi)

St. Brandowski.

53

Tomasz Skower i jego córka.

Powieść w 3 częściach.

Część I i II spisana według bydgoskich i poznańskich aktów kryminalnych, część III według pamiętnika Marii Skower.

(Ciąg dalszy)

Szynk był przepelniony najrozmaitszego gatunku ludźmi. Gros gości stanowili dziady i dziadówki, którzy przyszli tu przepić wyzbraną obficie jałmużnę. Skower siadł w kącie przy stole, przyniosłszy sobie z lady kieliszek wódki, chleba i sera. Jadł i patrzył przytem bezmyślnie na swoich obdartałych, częstokroć aż wstręt budzących sąsiadów. Tuż koło niego siedziała stara żebraczka, do której przytoczyła się potem druga, mocno pijana.

— I jakżeż, Michasiowa, byliście na grobie waszej nieboszczki? — spytała ta pierwsza nowoprzybyłą.

— Nie byłabym to? Adyc grzech i kara Boża na mnie, gdybym zapomniła. Moi drodzy, nie sztuka o dziecku pamiętać, póki żyje, ale chrześcijańskie w tem miłosierdzie nie zapomnieć o niem, gdy już biedactwo w grobie.

Głos jej i mowa zdradzały, że była już dobrze pijana, jakkolwiek mówiła jeszcze dość do rzeczy.

— Niewidziało wam się chyba, że przeżył dziecko — odezwiała się znów pierwsza.

Kto kradł polskie banknoty?

Pisma warszawskie donoszą, że śledztwo przeprowadzone z powodu ukazania się w obrocie banknotów 1000-złotówek ujawniło, że banknoty te puszczane zostały w obieg przez pewnego oficera marynarki niemieckiej, który skradł całą paczkę banknotów 1000-złotówek w czasie transportowania tych banknotów z Anglii do portu gdańskiego.

Amunicja dla Polski.

Przybył do Gdańska szef misji morskiej francuskiej w Polsce, admirał Jolivot. Zwiędzi on w towarzystwie admirała Borowskiego, komendanta Jacynowicza i komendanta Witkowskiego półwysep Westerplatte, gdzie odbywać się będzie wyładowywanie amunicji dla Polski.

Zjazd lekarzy i przyrodników.

W Warszawie w dniach od 12—16 lipca odbędzie się zjazd lekarzy i przyrodników. Sekcja, złożona z nauczycieli przyrodników, zajmie się sprawą nauczania przyrody.

Referaty zgłosili najwybitniejsi przyrodnicy polscy z kół nauczycielskich.

Zjazd młodych kapłanów.

We Włocławku w dniach 28, 29 bm. odbędzie się zjazd młodych księży, którzy w roku ub. zostali wyświęceni.

Przebudowa gmachu sejmowego.

Dnia 16. b. m. zawarto umowę z jedną z warszawskich firm budowlanych na wykonanie robót żelazo-betonowych i murarskich przy przebudowie gmachu sejmowego i budowie hotelu poselskiego. Odpowiednie roboty mają być podjęte w początkach przyszłego tygodnia, ukończone zaś być mają do dnia 1 listopada 1926 r.

Zrozumienie.

Magistrat warszawski postanowił podwyższyć z 4.960 zł. do 30.000 zł. kredyt na zasiłki dla instytucji, wysyłających dzieci na kolonie letnie.

Zagłębie dostaje pożyczkę.

Pomimo wielu przeszkód sprawa pożyczek dla Sosnowca i Dąbrowy załatwiona została pomyślnie. Na razie dostaną one kredyt w Banku Gospodarstwa Krajowego. Premier zalecił obu miastom wykorzystanie na cele inwestycyjne kredytu Ulen and Co.

Piszczany.

(Aut-aut dra Gintyły. — Skąd Piszczany nazwa biorą. — Historia o sparaliżowanym rzeźniku, który plechty do domu wrócił. — Kąpiel po uszy w błocie. — Muzealny zbiór szczudeł. — Mój żal do pana Grabskiego. — P. Zlamal, generalny sekretarz Piszczan, protektorem Polaków. — Piszczany są tanioczą! — Kłosa z powodu braku ładnych kobiet.)

Dr. Gintyło postawił kwestję tak:

— Albo pan pojedzie do Piszczan ze swoim reumatyzmem i ischiasem, albo całą zimę przeleży pan w łóżku.

Ja bardzo lubię łóżko ale w tym wypadku wolałem naturalnie Piszczany.

Są to kąpiele siarczane w Czechosłowacji, nad rzeką Waagą. Dawniej należały do Austro-Węgier. Ale ówczesny rząd, nie chcąc stwarzać niebezpiecznej konkurencji dla niemieckich badań i kurortów jak Gastein albo Ischl, obchodził się z Piszczanami (po czesku Piestany) po macoszemu. Dopiero od 6 lat, pod panowaniem czechosłowackim, kąpiele te nabierają światowego rozmachu.

Warunki do tego mają wymarzone. Leżąc w centrum Europy, okolone stolicami jak Wiedeń, Praga i Budapeszt, posiadają najsilniejsze źródła siarczane na świecie, o naturalnej temperaturze 58 stopni gorąca. Mówią, że gdzieś na niedostępnym Kaukazie są podobne kąpiele. Ale to już nie dla nas — Europejczyków.

Piszczany biorą swą nazwę od tego, ponieważ gorąca woda i muł, piszcząc głośno, wydobywały się na powierzchnię ziemi. Wspominają o tem kroniki XII wieku. Ale początek Piszczan, jako uzdrowiska, sięga jeszcze zamierzonych czasów średniowiecza. Jako fakt historyczny, a bynajmniej nie odosobniony, podają kronikarze, że pewien rzeźnik, tak sparaliżowany, że kazał się przynieść do Piszczan na drabinie, prze-

Wielka sensacja w Anglii.

Morderstwo i samobójstwo bolszewika. — Kapitan Miśków, wesoly i towarzyski marynarz z Kronsztadu. — Groźby sowieckiego posła Rakowskiego. — Wreszcie straszna tragedia.

Korespondent nasz donosi z Londynu: Publiczność tutejsza poruszona została morderstwem, dokonaniem przez pewnego bolszewika. Przed kilku laty z jakimś poselstwem Rosyjtów przybył do Anglii marynarz rosyjski, niejaki Miśków, a że umiał dobrze po angielsku, przeto rychło pozawiazywał stosunki wśród marynarzy handlowych angielskich. Był gładki, uprzejmy, towarzyski, więc go lubiano i wkrótce jedno Towarzystwo okrętowe ofiarowało mu posadę kapitana niewielkiego statku kupieckiego. Z początku wszystko szło jak najlepiej. Kapitan Miśków zachowywał się tak przykładnie, że mu pozwolono sprowadzić z Kronsztadu żonę i dzieci. Ale mniej więcej od roku p. Rakowski, poseł Sowjtów, począł co parę tygodni wzywać do siebie kapitana Miśkowskiego na konferencje. Po każdej takiej wizycie w ambasadzie rosyjskiej, p. Miśków był smutny, zirytowany, ponury, on, który zawsze był wesoly, rozmowny, towarzyski. Wreszcie zaczął pić, lubo przedtem nigdy nie dotknął kieliszka. Żona płakała. Zaczynały się wtedy między nimi długie dysputy, ale o czem mówili — nie wiadomo, bo rozmawiali po rosyjsku. Równocześnie Miśków zaczął propagować komunizm między marynarzami. Wielu marynarzy oburzyło się i nie tylko powiedziało mu wręcz, że nie chcą, aby im zalecał komunistyczne zasady, ale dało o tem znać zarządowi Towarzystwa Okrętowego. Zarząd zawezwał do siebie p. Miśkowskiego i zagroził mu, że tylko pod tym warunkiem zatrzyma go na posadzie kapitana, jeżeli da słowo honoru uczciwego człowieka, iż nigdy propagować nie będzie komunistycznych teoryj. W przeciwnym razie da mu dymisję i zażąda od władzy, aby go wydalili z Anglii, jako szkodliwego cudzoziemca. Miśków dał żądane słowo i spokój zapanał w rodzinie. Przestał pić, a żona przestała płakać. W tem, jak piorun z pogodnego nieba spadała cytacja z ambasady rosyjskiej, aby się stawił u Rakowskiego. Miśków nie poszedł. Po paru dniach zjawili się jakichś dwóch oberwańców i rozmawiali długo z Miśkowem po rosyjsku. Odeszli, odgrając się. Po kilku dniach przyszło znów

jakichś trzech i koniecznie żądali, aby szedł z nimi, tak, że musiał prosić policjanta, aby go uwolnił od ich natarczywości. Odeszli, ale musieli mu jakieś straszne groźby wypowiedzieć, bo teje nocy, gdy wszyscy spali, on wstał i naprzód strzelił z rewolweru żonie w lewe ucho, tak że skonała, nie obudzwszy się nawet, następnie tak samo strzelił synowi w ucho, potem córce, poczem otworzył drzwi do przedpokoju, zawołał psawilkę i zabił go wystrzałem z rewolweru, a wreszcie włożył rewolwer w usta i jednym strzałem pozbawił się życia.

Ponieważ podwójne okna w mieszkaniu były zamknięte, więc strzały te nie zbudziły nikogo w domu. Dopiero nazajutrz przychodnia posługaczka zobaczywszy, że blaszanka z mlekiem stała nietknięta przed drzwiami, i zdziwiona tem, że na jej pukanie nikt nie odpowiada, zawiadomiła policjanta i dodała, że obawia się, iż musieli państwo chyba w nocy wyjechać, bo nawet pies nie szczeka. Policjant zatelefonował do komisariatu, po chwili zjawili się komisja, posłano po ślusarza, otworzono drzwi i w sypialnym pokoju znaleziono cztery trupy ludzkie i jeden psi.

Zwyczajnie dyplomatyczne nie pozwalają pociągać Rakowskiego do odpowiedzialności; więc nie można dowiedzieć się, czem on groził Miśkowowi za niepropagowanie komunizmu, ale wolno się domyślać, że to morderstwa i to samobójstwo są prostym następstwem nikczemnej działalności posła sowieckiego. Biedny ten kapitan nie umiał inaczej rozwiązać tego dylematu między groźbą zarządu Towarzystwa, że go wydalą, jeżeli będzie propagował komunizm, a groźbą Sowjtów, że wywrą na nim zemstę, jeżeli propagował komunizm nie będzie.

Wojskowy samolot sanitarny.

Na ostatniem posiedzeniu rady Izby Lekarskiej Warszawsko-Białostockiej debatowano nad ufundowaniem wojskowego samolotu sanitarnego.

Uchwalono przyspieszyć akcję w tym kierunku i zwrócić się do wszystkich lekarzy — członków Izby o ofiary.

siedział trzy dni i trzy noce w muł pi-szczańskim, a po tej końskiej kuracji czwartego dnia pieszo wrócił do domu.

Takich trzydniowych cudów tu nie widziałem. Ale to widziałem, że sparaliżowani pacjenci, których wynoszono z wagonu, do dwutygodniowej kuracji tańczyli shimmy i foxtrota w kursaloni. Reumatyzm, atretyzm, ischias, podagra, najrozmaitsze zapalenia mięśni, nerwów, stawów a nawet nieuleczalna innymi środkami tabes — tu ustępują po kilku, kilkunastu kąpielach.

Piszczany są fenomenem z tego względu, że źródła siarczane biją tu z pod koryta rzeki Waag i na dnie rzeki osadzają gorący muł, który cuda działa. Proszę sobie wyobrazić człowieka, który zanurza szufelę w zimnej rzece i wydobywa z pod spodu rzeki porcję mułu, buchającego parą i tak gorącego, że ręki weń włożyć nie można.

Źródła te biją z pod rzeki na przestrzeni kilkunastu kilometrów i rzeka w najcieńsze mrozy nigdy tu nie zamarza, w zimie zaś pokryta jest cała olbrzymimi stadami dzikich kaczek, gęsi i innego błotnego ptactwa, które mieszkańcom Piszczan tak się już przejadły i spowszedniały, jak u nas konina albo inne, również podłe mięso.

Łazienki do niedawna bardzo prymitywne, dziś są wspaniałe, luksusowe, według najnowszych wymogów medycyny urządzone. Główna siła lecznicza tych źródeł leży w gorącym muł, do którego chorzy wchodzą aż po szyję i tak parzą się w nim około pół godziny. Przyjemną ta kuracja nie jest — ale skutek! Kto patrzy na to, co się tu dzieje, ten żeby był urodzonym antychrystem — a przecież w cuda uwierzy.

Jest tu bardzo oryginalne muzeum pod tym względem... Chorzy, przyjeżdżający do Piszczan, jeżeli ich z wagonu nie wynoszą, to wysiadają o szczydach. I regularnie już po dwóch tygodniach szczydła te, ponieważ nie są im wieciei

potrzebne, zanoszą na pamiątkę do tutejszego muzeum kąpielowego. Kto te zbiory oglądał, ten ma wrażenie, że chromi całego świata swoje kule tu przenosili.

Z Polski, mianowicie południowej, do Piszczan jest bardzo blisko. Z Krakowa np. jedzie się 12 godzin, z Warszawy 20 godzin. Połączenia kolejowe są bardzo wygodne.

Co w Piszczanach zastanawia, to ich nadzwyczajna taniość. Tanieść pod każdym względem. Dla polskich kuracjuszy są one dla tego jeszcze korzystne, ponieważ w porównaniu do naszego złotego korona czeska stoi nisko (1 złoty — 6 koron 50 halerzy). A ta korona ma tu swoje znaczenie. Ludzie ją bardziej szanują niż u nas szanują złotego. Kto nie ma zbyt wysokich wymagań, ten za 10 złotych dziennie (65 koron czeskich) ma pomieszknięcie, bardzo dobre całodzienne utrzymanie, lekarza i kąpiele. W Krynicy śmierzcząca izba chłopska, 2 kilometry od kurhauzu — nic więcej, tylko sama izba, kosztuje 10 do 12 złotych dziennie. Co pan na to powie, panie ministrze skarbu, który opłaty paszportowe wyśrubowałaś do grzesznej niemożliwości, aby chorych rodaków pozbawić dobrodziejstwa kąpeli zagranicznych!

I jeszcze jedno dobre mają Polacy w Piszczanach. Generalnym sekretarzem zakładów kąpielowych jest p. Zlamal, Czech z urodzenia, który jednak długo w Małopolsce mieszkał, po polsku doskonale mówi i z Polka się ożenił. Jest to człowiek bardzo wysokiej kultury, dżentelmen w każdym celu, odnoszący się do Polaków z wielką sympatią i robiący im wszelkie ułatwienia pod czas pobytu w Piszczanach. Kto tu przyjedzie, niech przedewszystkiem panu Zlamalowi wizytę złoży, bo mamy u niego wielkie fawory i protekcje.

Lekarzy, w jak w każdym światowym kąpielisku jest tu lazion cały: śla-

Zjazd urzędników samorządowych w Poznaniu.

Poznański Okręgowy Związek Towarzystw Polskich Urzędników Państwowych, Samorządowych i Komunalnych odbywa w niedzielę, dnia 28 czerwca br. w Poznaniu na sali p. Jarockiego ulica Masztalarna 28 i 29 czerwca br. na sali Biblioteki Uniwersyteckiej, ul. Franciszka Ratajczaka swój doroczny Zjazd Delegatów. Początek obrad w niedzielę o godzinie 15-tej, w poniedziałek o godzinie 10-tej.

Prawo zabierania głosu na Zjeździe przysługuje tylko pełnomocnym delegatom związkowych stowarzyszeń urzędniczych. Wszystkie te miejscowości, które nie zdołały dotąd utworzyć własnego Stowarzyszenia zawodowego i przydzielić na członka do Związku, mogą przesłać swoich przedstawicieli tylko jako gości.

Uposażenie urzędników.

Rada ministrów postanowiła wydać rozporządzenie, oparte na artykule 3 ust. o uposażeniach. Rozporządzenie postanawia, iż od 1 lipca dodatek regulacyjny zmniejszony będzie z 70 na 60 punktów, mnożna zwiększona z 40 na 42, zaś dodatek mieszkaniowy podwyższony o 6 proc.

Ogółem uposażenie lipcowe pracowników państwowych będzie nieco wyższe niż w czerwcu.

GRUDZIADZ. Dnia 20 czerwca b. r.

t. i. na tydzień przed otwarciem Pierwszej Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemysłu w Grudziądzu otwarto na placu wystawowym samoistny urząd pocztowo-telegraficzny Grudziądz. Wystawa z pełnym zakresem działania.

Z dnia.**Srodek na złodzieji.**

W pewnym małym miasteczku zwanem Honolulū,

Ukradł woźny pół setki — teraz jęczy w ulu. Prezes banku rzecz taką tragicznie nie bierze, Ukradł milion, wziął paszport — hula na Riwierze.

A gdy pośród mieszczuchów podniosły się krzyki Na te straszne lajdactwa, na ten brak etyki, Rzece mędrzec-filozof, mąż nie byle jaki, Który dobra doczesne miał za niuch tabaki:

„Jeden srodek zdrowić może oba stany, Woźnych stryczek konopny, a prezesów lniany.“

Zdz S.

wni profesorzy, znani specjaliści, i nieznanymi, praktykę dopiero rozpoczynającymi synowie Eskulapa. Wśród nich wszystkich prym dzierży atoli dr. Paweł Veres. Ślawa i wziętość jego leżą w tem, że pochodzi on z rodziny od wieków w Piszczanach osiadłej, zna na wylot te rodzime źródła, ich siłę leczniczą i najlepiej je w danej chorobie umie stosować. Jako człowiek majątny nie robi ze swego zawodu interesu, uprawiając raczej sztukę lekarską z powołania i w chęci niesienia ulgi chorym i nieszczęśliwym.

Tyle się tych Piszczan nachwaliwszy, muszę też podnieść ich ciemną stronę. Żebyś nogi ułaził, to nie spotkasz tu ładnej kobiety. Naturalnie — młoda i zdrowa, (co jest przecie podkładem piękności kobiecej nie ma tu czego szukać. Kreca się tu tylko i kuśtykają same chorowite, połamane, z wyrazem cierpienia na twarzy. Ale ja też nikogo nie namawiam, aby wybierał się do Piszczan po ładne kobiety i na romans. Kto cierpi na niedowytężenie reumatyzmu, atretyzmu, gościec, ischias (dr. Gintyło na ischias mówi: bóle kulszowe) ten niech do Piszczan choćby z niewielką mamona przyjedzie. Niedożo wyda, bóle straci, zdrowie i humor odzyska.

Tylko ja, wróciwszy niebawem do Bydgoszczy, odzyskał tu humor tam znowu stracił — gdy mi przyjdzie pisać o Grabskim i o tych wszystkich utrapieniach, jakie cie wiąza z nazwiskiem ale do tej kuracji żywym i umiarum opuścił, za którą to transfuzje jeśli zbawienia wiecznego dostąpi, to będzie doświadczyć o niezgłębionym i niewyczerpanym wobec rodu ludzkiego miłosierdziu Bożem!

Piszczany, w czerwcu 1925.

St. B.

Z PROWINCJI.

W Wąwelnie w powiecie wyrzyskim obchodzono wczoraj uroczystość poświęcenia sztandaru Towarzystwa Powstańców i Wojaków. W uroczystości wzięły udział bratnie organizacje z Wierzychucina i Mroczy tudzież Sokół z Mroczy, młodzież z Tuszkowa i goście z Bydgoszczy. Opis uroczystości podamy w najbliższym numerze.

Podobne uroczystości odbyły się w Krostkowie i w JabłóWKu pod Szubinem.

KROSTKOWO. (Poświęcenie sztandaru Powstańców i Wojaków). W ub. niedzielę odbyło się w Krostkowie poświęcenie sztandaru miejscowego Towarzystwa Powstańców i Wojaków. Obywatelstwo krostkowskie, chcąc uświetnić ten dzień, przystroiło drogę z dworca kolejowego do wioski Dębówko nowe, przetrzeźni dwu kilometrowa, w piękne girlandy, domy zaś — w emblematy narodowe i zielen. Cała uroczystość wypadła świetnie. W przeważnej części zasługa to ks. proboszcza Glatzla. Żywy udział brało okoliczne ziemiaństwo. (Dokładne sprawozdanie podamy w następnym numerze).

INOWROCLAW. (Zebranie Chrześcijańskiej Demokracji). Miejskowe Koło pod przewodnictwem p. Bednarskiego odbyło w piątek, dnia 19 bm. swe miesięczne zebranie, celem wystąpienia sprawozdań delegatów na kongres w Warszawie. Bardzo obszernie o przebiegu kongresu i wyniku prac programowych referował p. Matuszkiewicz, o sprawach gospodarczych p. Gołabek.

Wo wolnych głosach poruszono sprawę wyborów do Rad Miejskich, strajku rolnego i sprawy organizacyjnej.

Po ustaleniu wczoraj dyskusyjnych zamknięto zebranie, które było nacechowane zrozumieniem chwili obecnej.

INOWROCLAW. (Związku Szoferów "Chr. Zjedn. Zaw.") W sobotę, dnia 20 bm. odbyło się w hotelu „Pod Lwem” zebranie Zw. Szoferów przy licznych udziałach członków i gości. Zebraniu przewodniczył dh. Poprawa, prezes filii miejscowej. Z zarządu okręgowego byli obecni dh. Domański z Bydgoszczy i sekretarz okręgowy dh. Gołabek, który wygłosił bardzo obszerny referat na temat „Ruch organizacyjny, zarobkowy i społeczny w zawodzie szoferkim.” W dyskusji przemawiali pp. Domański, Poprawa, B. Tokarski, Siuwiński, Fritsch i inni, podzielać w zasadzie wywody referenta i podkreślając konieczność uwzględnienia warunków miejscowych, które cierpią wobec licznych niedomagań.

Po przyjęciu kilku nowych członków i załatwieniu różnych spraw lokalnych zebranie zamknięto.

POZNAŃ. (Na miejscu pomnika Bismarcka — posąg Serca Jezusowego). Na ostatnim posiedzeniu Rady miasta Poznania, kluby Ch. Dem. i Koła Obywatelskiego przeprowadziły wniosek, aby w Poznaniu, na miejscu, gdzie stał ongi pomnik Bismarcka (Akademja—Zamek) wzniesiono wspaniały posąg Serca Jezusowego. Przeciwni wnioskowi opowiedzieli się Iewica, t. j. N. P. R. i P. P. S.

CZERSK. (Zjazd towarzystw młodzieży). W niedzielę, dnia 28 czerwca b. r. oraz w poniedziałek, dnia 29, w uroczystość apostołów św. Piotra i Pawła, odbędzie się w Czersku wielki zjazd wszystkich towarzystw młodzieży z całego Pomorza. Przejazd towarzystw Młodzieży z innych dzielnic Polski, jak z Poznańskiego nie jest wykluczony. Zapoczątkowano już prace przygotowawcze na wielką skalę.

Wobec nowej przedpłaty.

Niniejszem przypominamy naszym liczny Szanownym Czytelnikom o wznowieniu przedpłaty na nowy miesiąc, którą przyjmują listowi i nasza ekspedycja.

Mamy tę niezłomną wiarę i ufność, iż nowy miesiąc pomnoży nasze siły przez przybyłych nowych jeszcze prenumeratorów i ułatwi Dziennikowi Bydgoskiemu spełnienie tych zadań jakie na tak wielkim piśmie ciąży wobec ziemi pomorskiej.

Zaznaczamy, iż miesięczna przedpłata wynosi 2 zł. 52 gr. przez listowego, zaś 2 zł. w ekspedycji, 6 zł. kwartalnie, zaś u listowego 7 zł. 55 gr.

Wielki pożar w Poznaniu.

Spaliły się baraki dla reemigrantów z Niemiec — na Stównej. — 112 osób bez dachu nad głową.

Wielkie nieszczęście nawiedziło w nocy dnia 18. b. m. rodziny reemigrantów z Westfalji, zamieszkałych w drewnianych barakach w Główniej. O godz. 1130 wieczorem wybuchł pożar w środkowym baraku, zamieszkiwanym przez 29 rodzin reemigrantów. Z powodu łatwopalnego materiału, pożar rozszerzał się z ogromną siłą. Szerzący się pożar wywołał formalny popłoch wśród śpiących i nieświadomych niebezpieczeństwa mieszkańców baraku. Dobytek zamieszkujących płonący barak zdołano częściowo uratować. Natomiast 5 rodzin straciło całkowicie swój majątek. W czasie pożaru działy się sceny wprost rozpaczliwe, i tak, jeden z zamieszkujących baraki, ciężko chory Tomala, cudem prawie został uratowany. Niestety są i ofiary ognia w ludziach.

Ciężkie poparzenia odniosła rodzina Czutyh (mąż, żona i 15-letnia córka) tak, że odstawić ich musiano do szpitala. Pożarem utracili oni cały inwentarz i meble. Rodziny Ludka, Krajewskiego i Wawrzyńska zdołały uratować tylko życie. Natomiast cały dobytek ich stał się pastwą pożaru. Ogółem odstawiono do szpitala z powodu poparzeń 4 osoby. Prace ratunkowe straży ogniowej trwały do godz. 4 rano.

Przyczyna pożaru narazie nie została dokładnie ustalona. Są poszlaki, że pożar wybuchł skutkiem nieostrożnego obchodzenia się z ogniem.

Ogółem 112 osób zostało bez dachu nad głową zaś 5 rodzin utraciło dobytek.

Przed wielkim zjazdem...

Do Bydgoszczy wybiera się na niedzielę 53 towarzystwa powstańców i wojaków z siedmiu powiatów, które tworzą tzw. okręg bydgoski... Oprócz tego zjadą delegaci z Pomorza, z Gniezna i t. d., minister Sikorski, jeneralicja i misje zagraniczne z Warszawy. — Obywatelu, szykujcie nagrody dla najlepszych zawodników!

Program Zjazdu w dniu 28 czerwca jest następujący.

Od godz. 6 do 10,30 strzelanie premjowe na Strzelnicy.

O godz. 10,40 odmarsz na dziedziniec 62 p. p.

O godz. 11,30 — raport Towarzystw i Ohwodów.

O god. 11,45 — odmarsz na mszę polowa.

O godz. 12-iej przegląd i msza polowa, dekoracja członków odznaka związkowa.

O godz. 13,30 defilada przed władzami wojskowymi i związkowymi.

O godz. 13,50 wspólny obiad.

Zarząd okręgowy Związku Towarzystw Powstańców i Wojaków.

Wiśniewski, kpt. rez. i komendant Okr.

Bernaczek, kpt. rez. i prezes Okr.

Fiołka, sekretarz Okręgowy.

O godz. 14,45 odmarsz na boisko Szkoły Oficerskiej.

Od godziny 15 do 17,303 zawody:

- 1) Skok w dal.
- 2) Skok w zwyz.
- 3) Rzut granatem.
- 4) Marsz bojowy 8 km.
- 5) Bieg na przełaj 3000 mtr.
- 6) Biegi na krótsze dystansy.
- 7) Wyścigi kolarskie 20 km.
- 8) Popisy plutonów ćwiczebnych.
- 9) Popisy obsługi karabinów maszynowych.

O godz. 18 rozdanie nagród w ogrodzie Patzera.

Wieczorem od godz. 26: zabawy na trzech salach w Ognisku, Strzelnicy i u Patzera.

KRONIKA.

Bydgoszcz, poniedziałek 22. czerwca 1925.

KALENDARZYK.

Dziś w poniedziałek Paulina b. w.
Jutro we wtorek Wandy, Agrypiy p. w.
Wschód słońca o godzinie 3.39.
Zachód słońca o godzinie 8.24.

DZURY NOCNE W APTEKACH:

Od poniedziałku 22. 6. do poniedziałku 29. 6. mają dzur:

- 1) Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska.
- 2) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.

Dziś: „Pokojówka szuka miejsca.” (Zniżka).

Biblioteka Miejska (Stary Rynek 1) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 9—14 i od 17—20. Pracownia naukowa i Czytelnia pism codziennie od 10—13 i od 17—20. Wypożyczalnia codziennie od 11—13.30. popołudniu tylko w poniedziałki, środy i soboty od 17—18.45.

Biblioteka Ludowa (ul. Japa Kazimierza 9). Wypożyczalnia otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12—13 nadto we wtorki i soboty od 15 do 19, w czwartki od 17—19.

Muzeum Miejskie przy Starym Ryнку (gmach dawnej Kasy Oszczędności) otwarte codziennie od 9-tej do 3-ciej popołudniu.

— **Księga adresowa m. Bydgoszczy,** opracowana bardzo skrupulatnie przez dyrektora biur magistrackich p. Webera, wyszła w nowym wydaniu z uzupełnieniami. Księga jest do nabycia u autora i wydawcy (ulica Grodzka 32). Cena 12 złotych. Ponieważ nakład, z powodu olbrzymich kosztów, jest ograniczony — należy się spieszyć z nabyciem tego podręcznika niezbędnego dla każdego.

— **Sprawa przejęcia elektrowni i tramwajów** od berlińskiego towarzystwa przez utworzyć się mające Towarzystwo z ogr. poręczeniem, przy uwzględnieniu orzeczenia znawców i protokołów Komisji mieszanej, będzie przedmiotem rozpraw na najbliższym posiedzeniu Rady Miejskiej — w czwartek 25 czerwca br. o godz. 6-tej. Sprawę referować będzie wiceprezydent miasta dr. Chmielarski.

Na temże posiedzeniu przewodniczący Rady Miejskiej, p. inż. Janicki osobno zda obszernie sprawę ze zjazdu delegatów Związku Miast w Warszawie.

— **Odnaczony pianista.** Księgarnia J. Idzikowskiego przy ul. Gdańskiej, wystawiła fotografie z oryginalnymi podpisami ofiarowane wraz z odpowiednimi dyplomami pianistce Stanisławowi Niedzielskiemu przez królową Rumunii Marię oraz króla Jerzego i królową Elżbietę grecka, a to w dowód uznania i na godę za kilkakrotne granie na Dworach Królewskich Rumuńskim i Grecykim.

— **Wznowienie radio-koncertów.** Radiofoniczna stacja P. T. R. w Warszawie częściowo wznowia swoją działalność. Oto staraniem dyr. Rudniewskiego stacja ta będzie dawać w każdą sobotę dwugodzinny koncert.

— **Szowinizm nawet w nauce.** Dwoje uczonych niemieckich, dr. Nonnack i panna Ewa Tacke, odkryło dwa nowe pierwiastki, poszukiwane już od kilku lat przez wszystkich chemików. I nazwało je **Mazurium** i **Renium**, dla zaznaczenia dwóch granicznych ziem Vaterlandu niemieckiego. Już teraz niezawodnie Mazurenland nie dostanie się nigdy Polsce, skoro chemja stoi na straży jego przynależności do Niemiec — tak sobie rozumują chemiczni szowiniści niemieccy. Naiwni!

Prosimy pamiętać

o dość wczesnym odnowieniu przedpłaty za „Dziennik Bydgoski” w czasie od 15-go do 25-go czerwca na miesiąc lipiec.

Przedpłatę przyjmują wszystkie urzędy i agentury pocztowe a także na prośbę listowi, którym należy wręczyć wypełnioną już kartę, zamieszczonej w gazecie.

Przedpł. kwartalna przez listowego 7.55 zł. (kwartał III. lipiec, sierpień, wrzesień) lub na miesiąc lipiec 2.52 zł.

W ajencjach i ekspedycji prenumerata wynosi **2 (dwa) zł.** miesięcznie, kwartalnie 6 zł.

— **Z niedziel...** Zapowiadała się z rana pogoda ładna, jednak nie wzbudziła zachwytów wśród szeregu świętujących micszczuchów, tem więcej wśród rzesz wycieczkowiczów. Zresztą cała ubiegła niedziela, to jak zalotna dziewczyna „i chciałaby i nie może.” Nie wiedziates spokojny i lojalny obywatelu naszego zacnego grodu ani godziny, ani minuty, kiedy deszcz na ciebie spadnie z nieba.

Ani „zagrzmiało, ani runęło” a jednak deszczyk kilkakrotnie popadawał. I co było robić, trzeba się z tem było pogodzić, ale i rozpacz też nie było czego, najwyżej uzbroić się w parasol i rzeczyć ubita.

Tem więcej, że deszczów wogóle za dużo nie mamy a wieś modli się o niego.

Z miejsc wycieczkowych, oprócz tych patentowanych z ustaloną marką, jak Brzoza, Brdy-uście i Rynkowo — największym powodzeniem cieszyła się Smukała. Zjechali tam bowiem weseli i rozbawieni, bo czegożby mieli się martwić — pomocnicy fryzjerscy oraz członkowie towarzystwa „Lech.”

Dożo rozgwaru wnieśli do Ostromecka członkowie towarzystwa „Czeladzi”, zaś w Oplawcu wesoło bawili się i tańczyli aż do 2 w nocy Sokół Bydgoszcz IX.

Najlepszą cząstkę wybrali nasi pszczelarze Bydgoszczy i okolicy, wybierając się do Wteln na... probostwo. A że jest przyszłości, iż „u proboszcza zawsze najlepiej się dzieje”, więc też nie wątpimy, że dobrze im tam było. Inna rzecz, jak w podobnej opresji wyszedł ks. proboszcz — czy cało...

Gdy pszczelarze bawili się wesoło we Wtelnie u proboszcza, Tow. Ogrodnicze w ogrodach Szreb. „Swoboda” na fachowym zebraniu radziło i kłopotalo się nad tem, jak zapobiegać wszelkim chorobom u drzew i roślin oraz szerzącemu się robactwu. Co kto woli: jedni bawią się, drudzy pracują, radzą...

Mam pasję do ludzi z inicjatywą i pomysłowością. Do takich należy właściciel kawiarni Teatralnej. Pisząc o wrażeniach z niedzieli z konieczności trzeba wspomnieć o tem centrum, które ściga do siebie prawdziwie tłumy gości. A gdy naprawdę ciepło zawita, to doczekamy się rewolucji już nie w Chinach, a w Bydgoszczy n tle walki o wolny stolik.

— **Lato...** Dzień dzisiejszy rozpoczyna oficjalnie, kalendarzowo okres letni, czyli lato. — Gdybyśmy zechcieli wyciągać prognozyki i przepowiadać z placzliwego poniedziałku na przyszłość, byłby płacz i żurzytanie zębów.

Bo od samego rana deszcz leje, jak z cebra. Zresztą odczuwać się daje przenikliwe zimno i jest wogóle nieprzyjemnie.

A no, czekajmy aż nieba będą łaskawsze i miejmy nadzieję...

— **Przygotowania do obchodu wiankowego.** Podaje się do publicznej wiadomości, że z okazji obchodu wianków zamyka się w dniu 23 bm. od godz. 7 wieczorem dla ruchu pieszego, konnego, kołowego i wozowego oraz samochodowego z wyjątkiem tramwaji ulice: Hermanna Frankiego od Placu Teatralnego do ul. Bernardyńskiej, ul. Grodzka, Pocztowa, Rybi Rynek oraz ul. Mostowa aż do czasu ukończenia obchodu wianków, — kierując cały ruch na ul. Bernardyńską.

— **W prywatnym gimnazjum żeńskim** urządzono wystawę szkolną rysunków i robót ręcznych, którą zwiedzać można codziennie do środy włącznie od 10—1 i 3—6 godz.

— **Książęca faworyta.** Ostatnią sensacją kinową trzeba nazwać bez zastrzeżeń obecnie wyświetlany obraz na ekranie kina Krystal pod nazwą „Książęca faworyta.” Zmienne koleje losu biednej dziewczyny z wrodzonym talentem choreograficznym, w dramacie tym są tak znakomicie uplastycznione, że nie wzbudzą w widzu najmniejszej wątpliwości co do prawdy przeżytej kobiety z ludu. Czyni to wrażenie przedewszystkiem doskonała gra Kastnera i jego partnerki wykonawczyni roli tancerki Gaby Deslys. O wystawie nie będziemy pisali, gdyż przepych i reżyserja nie da się określić w krótkich słowach.

Wianki.

W sobotę odbyło się w Resursie Kupieckiej posiedzenie Komitetu Wiankowego. Dowiadujemy się, że prace instalatorskie obłą elektrycznego oświetlenia brzegów Brdy, przeprowadza p. Pawlak w firmie „Elektra“, zaś Towarzystwo Akc. „Kabel Polski“ dostarcza bezinteresownie potrzebny kabel, a Spółka Akc. „Ampol“ żarówki własnej fabrykacji. Prace budowlane powierzono znów p. budow. Jarockiemu. Do pomocy Policji stawi miejscowa Komenda Placu 100 żołnierzy celem stworzenia silnego kordonu.

Komitet Wiankowy prosi Publiczność o korzystanie z parostatków, które znajdować się będą w porcie przy moście Jagiellońskim (naprzeciw Inspekcji Dróg Wodnych). Program jest tak ułożony, że dopiero po defiladzie parostatków i zajęciu miejsc obok poczty, nastąpi właściwa uroczystość na Rybim Rynku.

W związku z premjowaniem najpiękniej udekorowanych łodzi wioślarskich powołano Komisję Konkursową w której skład wchodzi: Ks. prob. Putz, Kpt. Błażejewski, (Komenda Placu), Dyrektor Naczelny Lloyd'u Bydgoskiego, Inż. Technolog Tomczycki, dyrektor Weimann, dyrektorowa Rolbieska.

Wobec szeregu nowości w roku bieżącym i drobiazdkowo opracowanego programu należy się spodziewać, że we wtorek wieczorem liczne rzesze publiczności popieszą na uroczystości „Wianków“ tem więcej, że czysty zysk przeznaczony jest na kolonje feryjne w Jastrzębiu.

— Wystawa prac uczeń w gimnazjum żeńskim. W gmachu gimnazjum żeńskiego przy ul. Staszica 8-11 została otwarta wystawa prac uczeń tegoż gimnazjum. Wystawa mieści się w dwóch, bogato przybranych pokojach. Pierwsze wrażenie jest bardzo dodatnie.

Oglądamy wystawę... Rzucają się w oczy wysoce barwne nalepianki tych najmniejszych, najmilszych milusińskich, które cieszyły się tak wielkim powodzeniem podczas fantowej loterii L. O. P. P. Są to prace uczeń kl. III, wstępnej.

Przechodzimy dalej... Widzimy stół zarzucony formalnie robótkami kl. I. Są to serwetki, poduszki. Wyróżniają się z pośród innych prace Irki Lemańczykowej, Kazi Lewandowskiej i Anusi Berentówny. Do zakresu prac teje kl. I należą wylepianki z gliny. Pewną zdolnością i pomysłem wyróżnia się J. Gasiorowska, która ulepiała plac footballowy z graczami i piłką.

W drugim pokoju... Tu rozgościła się przeważnie druga klasa. Stajemy z podziwem dla pracowitości, dobrych chęci i woli tych małych dziewczątek, które tyle pięknych rzeczy potrafiły dokonać. Najbogatszy dział — to prace z wólczy: różne szale, pantofelki, poduszki, ciele ubranka dla lalek, przykrywkę na dzbanki, nawet rękawiczki itp. Należy się prawdziwa pochwała dla Józji Ruchniewiczówny, Hali Litwiakówny, Wandy Sobieskiej, Jeskówny i Bydłowskiej. Trudno wymieniać wszystkie nazwiska, bo każda praca tej klasy jest naprawdę ładna i godna pochwały.

Starsze klasy nie dopisały. Wystawa robi wrażenie wyłącznie klas młodszych. Nawet dział rysunkowy, gdzie tyle jest pola do popisów nie zwraca żadnej uwagi.

Możemy tylko wyrazić życzenie — powodzenia jaknajlepszemu w pracach na rok przyszły. W każdym razie — zrobiono, co dało się zrobić, a to jest wszystkim

— Kino Corso. Cieszący się powodzeniem prześlizgnięty obraz rosyjski „Przy kominku“ można oglądać jeszcze tylko dziś w obydwóch serjach razem i z ilustracją śpiewną.

— Don Juan. Wspaniała epopea uwodzieńca kobiet w najnowszej interpretacji filmowej dzisiaj po raz ostatni wyświetlana jest w kinie „Liberty“.

Kronika policyjna.

— Ujęto w ciągu soboty i niedzieli 9 „banienek“, 3 „apostolów“, kieliszka, 1 szusta, 3 przemytników, 1 poszukiw. przez prokuraturę, 1 dezertera; tego ostatniego złapano wraz z rowerem, pochodzącym najprawdopodobniej z kradzieży.

— Kradzieże. Sprawcę kradzieży u p. Wojciechowskiego ujęto w osobie Bronisława Kuhla. Mianowicie przekroczył on prawa własności, zabierając W. gołębie rasowe.

— Bartyłaczek Stan., asystent pocztowy w Bydgoszczy dopuszczał się systematycznej kradzieży listów wartościowych z Ameryki, za co go też ujęto.

— Znanego na tut. gruncie oszusta Henninga ujęła ponownie policja. Telefonował on do różnych firm po pożyczki, podając się za kryminalnego. Było to oczywiście oszustwo.

„Święto Pieśni“

Święcone przez dżiatwę polską bydgoskich szkół powszechnych.

Dzień wczorajszy t. j. niedziela 21 czerwca b. r. dla rozwoju szkolnictwa polskiego na zachodnio kresowych rubieżach państwa naszego, będzie zaiste dniem pamiętnym. Ten dzień pieśni polskiej był waleń rewią pieśniarstwa szkolnego, był też dowodem szczytnej w wynikach pracy nauczycielstwa, które rezultaty swojej celowej i umiejętnie prowadzonej pracy nad dżiatwą pieczy jej powierzona.

Zanim podamy przebieg tego wczorajszego festiwalu pieśniarskiego skreślony przez naszego referenta muzycznego podajemy na razie wynik konkursu, który przedstawia się w sposób następujący:

Do konkursu stanęło 13 szkół, a rezultat tych zawodów miedzyszkolnych jest, jaki poniżej podajemy, a mianowicie:

1) na pierwszym miejscu stanęła męska szkoła wydziałowa i osiągnęła punktów 108 (dyr. naucz. p. Kijor).

2) na drugim miejscu stanęła Szkoła Sienkiewicza i osiągnęła punktów 103 (dyr. naucz. p. Ficenreterówna).

3) na trzecim miejscu stanęła żeńska Szkoła Dworcowa i osiągnęła punktów 100 (dyr. naucz. p. Strońska).

4) na czwartym miejscu stanęła Szkoła im. K. Marcinkowskiego i osiągnęła punktów 94 (dyr. naucz. p. Urbaniówna).

5) na piątym miejscu stanęła Szkoła im. G. Piramowicza i osiągnęła punktów 90 (dyr. naucz. p. Kabaciński).

6) na szóstym miejscu stanęła Szkoła im. Dąbrowskiego i osiągnęła punkt. 88 (dyr. naucz. p. Matuszewski).

7) na siódmym miejscu stanęła Szkoła im. Św. Jana i osiągnęła punktów 70 (dyr. naucz. p. J. Lorkowski).

8) na ósmym miejscu stanęła żeńska im. Św. Trójcy i osiągnęła punktów 66 (dyr. rektor p. Szeszycki).

9) na dziewiątym miejscu stanęła Szkoła nowodworska i osiągnęła punktów 66.

10) na dziesiątym miejscu stanęła Szkoła męska im. Św. Trójcy i osiągnęła punktów 64 (dyr. p. Marszałkiewicz).

11) na jedenastym miejscu stanęła Szkoła im. Kr. Leszczyńskiego — osiągnęła punktów 58 (dyr. naucz. p. Świetlik).

12) na dwunastym miejscu stanęła Szkoła na Okołu — osiągnęła punktów 54 (dyr. rektor p. Stelmach).

13) na ostatnim miejscu stanęła Szkoła Dworcowa — osiągnęła punktów 54 (dyr. naucz. p. Ziętak).

Nagrody ufundowane przez Magistrat w liczbie sześciu rozdzielono pomiędzy sześć szkół stosownie do osiągniętych wyników w punktach.

Szczegółowe omówienie sprawy tej podamy, jak to już wyżej nadmieniliśmy w osobnym artykule naszego recenzenta muzycznego.

DZIAŁ SPORTOWY

Z NIEDZIELI.

Regaty Niemieckiego Związku Wioślarskiego Poznań — Pomorze.

Trybuny Bydgoskiego Tow. Wioślarskiego wypożyczone wyżej wspomnianemu związkowi, przybrano w liczne flagi i barwy polskie. Publiczności na regatach około 1200 osób w tem większość Niemców. Wszystkie biegi w liczbie 12, odbyły się na przestrzeni 1650 m. Większość pierwszych miejsc zajął Ruder-Club „Viktoria“ Gdańsk. Drugie miejsce co do ilości zdobytych pierwszych miejsc zajął Ruder-Club Fridhof Bydgoszcz.

Turniej wojskowo-sportowy.

Odbyty wczoraj turniej wojskowo-sportowy pomiędzy Szkołą Oficerską w Bydgoszczy a Oficerską Szkołą Artylerji w Toruniu dał nadspodziewanie dobre wyniki lekkoatletyczne.

W lekkiej atletyce szczególnie w skokach i rzutach miał przewagę Toruń, w biegach znaczna przewaga Bydgoszczy, w grach jak piłkę koszykową i nożną zupełna przewaga Bydgoszczy. W szermierce na szable bezapelacyjnie górował Toruń. Organizacja dobra, ład i porządek wzorowy, nagrody cenne pożyteczne i praktyczne. Szczegóły w „Sporcie Pomorskim“.

Humor zagraniczny.

Pierwsi ludzie.

Abel i Kain proszą Adama, Aby „złotówką“ ich zbawił, A ten im na to: „czy wam nie wiada, Żem portfel w raję zostawił?....

Niegodziwi mężczyźni....

Igrała Lola cudzą miłością, Wzgardziła chłopcem nielada, A ten znów puścił Wałę w niepamięć, Na mężczyzn każda dziś biada.

Ofiarność na cele oświatowe wzmacnia potęgę Rzeczypospolitej!

Przy grach, zabawach, obradach, uroczystościach rodzinnych — wesołych czy smutnych, przy zapisach, darowiznach i legatych, pamiętajcie o T. C. L.

Jeżeli pragniesz

zamienić lub znaleźć mieszkanie, sprzedać lub kupić

majątek

poszukujesz posady, żony lub męża, rzeczy zaginionych, albo chcesz coś polecić

to masz okazję

najlepszą przez ogłoszenie w „Dzienniku Bydgoskim“

Skutek jest pewny!

Posiedzenie Konferencji Prezesów.

W poniedziałek, dnia 22 czerwca, o godz. 7-mej wieczorem, odbędzie się na wielkiej sali „Ogniska“ (Jagiellońska 71) Nadzwyczajne Walne Zebranie Konferencji Prezesów w sprawie wyborów do Rady Miejskiej.

Na zebraniu to powinny przybyć pełne zarządy, zrzeszonych w Konferencji Prezesów towarzystw. Jednocześnie uprasza się, aby zarządy przysły z pewnymi i konkretnymi projektami od swoich towarzystw.

Obecność pełnych zarządów jest obowiązkiem obywatelskim!

Zarząd Konferencji Prezesów:

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

15126a) Tow. śpiewu „Halka.“ Lekcja śpiewu odbędzie się dziś w poniedziałek o godz. 8 wiecz. w Ognisku. Ze względu na jutrzejszy występ uprasza się o liczne i punktualne przybycie.

Zarząd.

15113a) Tow. scen. „Zgoda“ Bydgoszcz. Zebranie nadzwyczajne odbędzie się w środę dn. 24 bm. o godz. 7 i pół w Ognisku. Ze względu na ważne sprawy uprasza się o punktualne przybycie wszystkich członków. Panienci i młodzieńcy, którzy pragną wstąpić do grona członków są mile widziani.

Zarząd.

15114a) Baczność Sokół Bielawki. W wtorek wieczorem o godz. 7 zbiórka całej drużyny w ćwiczeni. Strój z sobą zabrać.

Czolem! Młyński, naczelnik.

15023a) Z Towarzystwa Muzycznego. W poniedziałek, 22 bm. o godz. 8. wiecz. odbędzie się w sali konserwatorium dyr. Winterfelda przy Alejach Mickiewicza nr. 6. próba chóru. Zarząd sekcji chóralnej uprasza P. T. członków chóru o liczne i punktualne jawienie się, gdyż w sobotę 27 bm. ma chór z nowo wystudjowanymi utworami na wieczornicy wystąpić.

14984a) Baczność, Tow. Oświatowe Lechl Wy. cieciska w niedzielę, 21 bm. do Smukały. Zbiórka o 7/8 przed dworcem małej kolejki na Okołu, Sympatycy mile widziani.

W poniedziałek 22 bm. posiedzenie o 8 w lokalu 3 Maja przy Placu Piastowskim. Kółko śpiewu o godz. 7.

Zarząd.

14971a) Zebranie miesięczne Gótylni dla Kobiet odbędzie się w poniedziałek 22. bm. godz. 5 ppł. na małej salce (na górze) w Ognisku. Na porządku obrad referat p. Sokołowskiej z „Pielgrzymki do Rzymu“ i sprawy aktualne. Prosimy o liczny udział członkiń i gości ze względu na interesującą treść odczytu. Zaznaczamy, że jest to ostatnie zebranie przed wakacjami.

Harcerski Klub Sportowy. Walne zebranie odbędzie się w poniedziałek, dnia 22 czerwca o godz. 19 w lokalu p. Dra Giżyckiego ul. Jagiellońska 17 II p. Na porządku dziennym L-o. Zmiana statutu, 2) wybór zarządu, 3) sprawy formalne. Obecność wszystkich członków konieczna.

Nadzwyczajne zebranie Chrzęśc. Zjedn. Zaw. filii obuwniczej odbędzie się w poniedziałek d. 22. bm. wiecz. o godz. 7.30 w lokalu p. Jarnatha przy ul. Jana Kazimierza. Z powodu bardzo ważnych spraw uprasza się o liczny udział. Zarząd.

15054a) Baczność, Tow. śpiewacze XXI Okręgu! Przysłała wspólna próba z powodów od nas niezależnych odbędzie się już w przyszły poniedziałek dnia 22 bm. punkt. o godz. 7 1/2 wiecz. w Strzelnicy przy ul. Toruńskiej. Uprasza się wszystkie towarzystwa miejscowe z prezesami i dyrygentami na czele o kompletne stawienie się. Zarząd XXI Okręgu.

15038) Towarzystwo Przemysłowe! Nadzwyczajne zebranie odbędzie się w czwartek dnia 26 bm. w Ognisku. Na porządku obrad:

1) Sprawa wyborów do Rady Miejskiej, 2) sprawa wspólnego wyjazdu na wystawę do Grudziądza, 3) sprawa wyjazdu na jubileusz Tow. Przem. w Gnieźnie, 4) sprawa wystawy w Gnieźnie. O liczny udział prosi Zarząd.

15040a) Tow. Powstańców i Wojaków Szwedzko. Nadzwyczajne informacyjne zebranie w sprawie Zjazdu Okręgowego T. P. i W. odbędzie się w czwartek dnia 25. czerwca br. o godz. 7 na salce p. Konieczki ul. Lenartowicza 3. Z powodu ważnych spraw prosi o liczne przybycie. Zarząd.

15062a) Sokół Bydgoszcz I. Zebranie Zarządu i Rady w czwartek 25. 6. br. o godz. 8.30 w lokalu Ziółkiewicza Śniadeckich 18. W poniedziałek 22 bm. zbierze się cały zarząd w Ognisku o godz. 7 na konferencji prezesów.

Czolem! Dr. Kantak, prezes.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Zatarg gospodarczy z Niemcami.

Trwające od przeszło dwóch miesięcy rokowania z Niemcami, nie doprowadziły do zawarcia traktatu handlowego. Nie wiadomo, jak się ułożą przyszłe stosunki gospodarcze polsko-niemieckie. Wydaje się jednak, że Niemcy ze względu na znaczenie Polski, jako rynku zbytu dla ich wytworów przemysłowych, nie będą chciały prowadzić wojny celnej.

Niewątpliwie kwestja eksportu polskiego węgla do Niemiec jest dla nas zagadnieniem ważnym, jednak za tę cenę nie możemy iść na bardzo dalekie ustępstwa i rzekać się praw, zagwarantowanych nam w Traktacie Wersalskim. Zresztą ustalenie w traktacie handlowym pewnego kontyngentu węgla, nie przesądza sprawy, czy Niemcy węgla ten w Polsce zakupią. Nasze ustępstwa mogą się więc w praktyce okazać bez znaczenia. O tem trzeba pamiętać.

Ewentualna wojna celna naraziłaby oba kraje na przykre następstwa. Pomyślamy w tej chwili inne konsekwencje, a pragniemy zwrócić uwagę na jedną, mianowicie, na zahamowanie dopływu potrzebnych nam środków produkcji.

Polska dotychczas znajduje się jeszcze w trakcie organizowania technicznego i modernizowania swych zniszczonych podczas wojny warsztatów pracy. Z tego względu jest ona rynkiem zbytu nowoczesnych środków produkcji. Maszyny importowane są przeważnie z Niemiec. Nasze sfery gospodarcze przyzwyczały się do importu środków produkcji z Niemiec, zaś Niemcy znają dobrze polski rynek zbytu i mają tutaj swoje organizacje handlowe. Stany Zjednoczone pod tym względem nie wchodzi jeszcze w grę, zaś maszyn angielskich jest stosunkowo mało. Przemysł angielski pod tym względem nie jest w Polsce wprowadzony i nie posiada odpowiednich organizacji, na których mógłby się oprzeć. W ostatnich czasach Szwecja próbuje wprowadzać do Polski swoje maszyny, jednak napotyka na silną konkurencję niemiecką, którą odczuwa również przemysł krajowy.

Z chwilą rozpoczęcia wojny celnej import z Niemiec zostanie zredukowany do minimum, lub też zahamowany całkowicie. W ten sposób zostaną stworzone doskonałe konjunktury dla przemysłu krajowego, który może je wykorzystać, o ile nie pójdzie po linii najniższego oporu, t. j. podwyższania cen, lecz powiększania produkcji. Oczywiście otworzy się również rynek zbytu dla innych krajów, jak Anglja, Czechosłowacja a nawet Stany Zjednoczone. Jasnym jest, że w ciągu pierwszych kilku miesięcy, dopóki inne kraje nie wprowadzą swych maszyn na rynek polski, przemysł nasz będzie odczuwał braki. Nie jest nawet wykluczeniem, że w takich warunkach powstana w Polsce nowe fabryki, oparte o kapitał zagraniczny. O ile ewentualnie wojna celna potrwałaby dłużej, Polska nawiąże bliższe stosunki gospodarcze z innymi krajami, jak Anglja, która poszukuje rynków zbytu, Szwecja, Czechosłowacja, Stanami Zjednoczonymi i in., niezależniac się w ten sposób gospodarczo od Niemiec. Zrozumiałem jest, że Niemcy, wyparci raz z rynku polskiego, nie wrócą nań tak łatwo.

Ewentualna wojna celna — to z konieczności proces gospodarczy uniezależnienia się od Niemiec, proces z punktu widzenia naszej polityki państwowej bardzo pożądany. Z drugiej strony wojna celna, to utrata dla produkcji niemieckiej polskiego rynku zbytu. A jest to rynek zbytu o dużej pojemności już dzisiaj. Wystarczy wspomnieć, że obrót handlowy Niemiec w październiku r. ub. wyniósł: z Anglja — 671, z Holandja — 428, i z Polską 414 milionów marek złotych. Polska zajmuje więc trzecie miejsce w obrocie handlowym Niemiec. Nie można również zapominać, że pojemność rynku polskiego stale wzrasta, że ogólny obrót handlowy Polski w stosunku do jej zasobów i możliwości rozwoju gospodarczego, jest jeszcze stosunkowo mały i stale będzie się zwiększał.

Wiemy już z doświadczenia, że bojkot gospodarczy Polski, stosowany już przez

Niemców, nie odbił się ujemnie na naszym gospodarstwie społecznym, przeciwnie nawet, wpłynął korzystnie na rozwój naszej produkcji.

Trudności gospodarcze jakie wynikają dla nas w razie zainicjowania przez Niemców wojny celnej, potrafimy pokonać. Braki wskutek zahamowania importu z Niemiec, uzupełnimy w innych krajach, które czekają tylko na możliwość nawiązania z Polską ściślejszych stosunków gospodarczych. Zawarcie

O stare banknoty niemieckie z czerwonym stemplem.

Wielu ludzi w społeczeństwie interesuje się jeszcze bardzo sprawą starych banknotów niemieckich z t. zw. czerwonym stemplem i po cichu ludzi się nadzieją, że może zostaną jeszcze zwaloryzowane wedle sprawiedliwości, gdyż w głowie im się pomieścić nie może, aby w dzisiejszych czasach kultury, etyki socjalnej, humanitaryzmu itp. „pięknych haseł” coś podobnego było możliwe, co państwa, zowiące się praworządne uczyniły ze swemi banknotami przedwojennymi, które wydały na podstawie złota i tym sposobem za „świsłki papierowe” dawały poręczenie. Tem zaufaniem do praworządności kierował się w „państwie bojaźni Bożej” pewien wyższy strażnik żyjący na emeryturze, który zaskarżył Niemiecki Bank Rzeszy o wyższą waloryzację swych 32 tysiączmarkowych banknotów t. zw. starych z czerwonym stemplem. Niemieckie gazety rozpisły się o tym procesie. Ow emeryt został z pretensjami swemi w całej pełni oddalony. Ciekawe jest uzasadnienie wyroku przez Najwyższy Sąd Rzeszy. Zastępują na uwagę następujące skrócone wywody Najwyższego Sądu:

„Pretensje skarżącego o wyższą waloryzację banknotów nie są uzasadnione. Paragraf 2 ustawy z dnia 4. 8. 1914 opiewa: „Bank Rzeszy aż do dalszego rozporządzenia... nie jest obowiązany do zamiany swych banknotów”. A ustawa ta do dzisiaj obowiązuje. Mniemanie powoda, jakoby po ukończeniu wojny i zawarciu pokoju cel ustawy powodowanej koniecznością wojenną upadł i automatycznie odżył obowiązek wymiany banknotów na złoto, nie jest trafne. Według wyraźnego brzmienia ustawy jest akt ustawodawczy potrzebny do jej zniesienia i wedle § 4 ustawy uprawniona do tego jest t. zw. „Rada Związkowa” czyli „Bundesrat”. Ten jedynie mógł rozstrzygnąć, czy powody polityczno-gospodarcze, które spowodowały ową ustawę, dalej istnieją. Dawniejsza Rada Związkowa nie zniosła owej ustawy dotąd, ponieważ bezsprzecznie można przypuszczać, że sprzeciwiają się temu ważne polityczno-gospodarcze trudności. Dalsza prawomocność ustawy z dnia 4. 8. 1914 r. jest wyraźnie nakazana § 52 nowej ustawy bankowej z dn. 30. 8. 1924. Pretensjom powoda sprzeciwia się też § 3 ustawy bankowej z dnia 30. 8. 1924 r., który opiewa: „Bank Rzeszy jest obowiązany swój cały dotychczasowy obieg banknotów wywołać i zamienić na banknoty Rzeszy i jeden biljon marek dotychczasowych wydań zastąpi się jedną marką Rzeszy”.

Na mocy tej ustawy Bank Rzeszy wydał odezwę wywoławczą z dnia 5. 3. 1925 r. i ogłosił ją w monitorze Rzeszy Niemieckiej i w innych organach publikacyjnych... § 3 opiewa wyraźnie, że nastąpiło ostateczne zwolnienie wszystkich roszczeń prawnych właścicieli dotychczasowych banknotów do Banku Rzeszy.

Takie postępowanie odpowiada jedynie celowi powyższej ustawy. § 3 został wydany na mocy zobowiązań Rzeszy wedle planu Dewesa, aby Bankowi Rzeszy dać mocną podstawę do utrzymania marki, którą z tak wielkim trudem udało się skonsolidować, i aby zapobiedz nowej inflacji. Do tego było konieczne potrzebne zupełne wywołanie się Banku Rzeszy co do starych banknotów na drodze powyżej podanej. Przepis po-

traktatu handlowego i układu kolejowego, otwiera przed nami możliwość wzmocnienia naszego importu do szeregu krajów.

Trzeba również stwierdzić fakt, że Niemcy, inicjując bez żadnych słusnych powodów wojnę celną z Polską, staną wprost wysiłkiem wszystkich państw po wojnie, zmierzającym w kierunku gospodarczej odbudowy Europy, co jest również celem Traktatu Wersalskiego.

Mieczysław Jelcz.

wyższy byłby zupełnie bezcelowy i niezupełny, gdyby ograniczał się tylko do nowych środków płatniczych a przytem pozostawił obowiązek płatniczy co do starych banknotów jako długów.

Różnicy pomiędzy banknotami inflacyjnymi a starymi banknotami, wydanymi przed rokiem 1914 prawo nie uczyniło ani też nie miało zamiaru uczynić”.

Tak mniej więcej brzmi uzasadnienie wyroku przez Najwyższy Sąd Rzeszy, który oddala pretensje powoda, skarżącego o wyższą waloryzację starych banknotów z t. zw. czerwonym stemplem. Więc jeden biljon dotychczasowych banknotów niemieckich równa się jednej nowej papierowej marce Rzeszy. Wiele pięknych słów, ale jeszcze więcej obłudy! Cóżby na to powiedział ów przysławiony młynarz ze Sanssouci, który „starego Fryca” chciał zaskarżyć do Najwyższego Sądu Pruskiego, gdy tenże zagroził mu, że przemocą mu młyn odbierze? Czy legenda ta znajduje się jeszcze w podręcznikach szkolnych w Pruszech. Toć § 242 Kodeksu Cywilnego wyraźnie opiewa, że dłużnik jest obowiązany dług spłacić w ten sposób, jak tego wymagają dobre obyczaje. Czyżby ustawa wojenna z dnia 4. 8. 1914 zniosła cały kodeks cywilny? Toć do roku 1914 obowiązywała w Rzeszy Niemieckiej waluta złotowa, na podstawie złotowej wydawał Bank Rzeszy swoje banknoty i nikt nie był zobowiązany w srebrnych monetach (wyjawszy talary) więcej przyjmować jak 20 marek. W roku 1914 o biljonach jeszcze mowy nie było! Jakie są następstwa podobnych wyroków? Była teoria (udowodnienie naukowe), że papierowe pieniądze wogóle żadnej wartości nie mają; śmiano się z tej teorii, lecz stosunki powojenne sprawdziły ją. Świat zdaje się wracać do pierwotnych sposobów w stosunkach handlowych, gdzie panował handel zamienny a nie znano papierowych znaków obiegowych, jak po dziś dzień, dzieje się u narodów niekulturalnych. Toć właściciele banknotów odebrali je za swą pracę lub wartości rzeczowe (realne), ufając dobrem obyczajom Państwa, które banknoty wydawało!

Dalej powstaje pytanie, czy powyższe orzeczenie Najwyższego Sądu Rzeszy odnosić się może do zagranicznych właścicieli banknotów Rzeszy, którzy oddawali za banknoty papierowe rekwirowane konie, bydło zboże itd. Czyżby plan Dewesa zamierzał w ten sposób ukrzywdzić zagranicznych właścicieli banknotów starych niemieckich? Jakże wobec takich wyroków Najwyższych Sądów społeczeństwo może mieć zaufanie do papierów państwowych, które mają wartość tylko z dnia na dzień, kiedy ustawa ich wartość może w niwecz obrócić lada chwila? Czyż postępowanie takie Państwa zdolne jest pobudzić zmysł oszczędności, kiedy jedno pociągnięcie pióra w niwecz obraca zabiegi oszczędnościowe całego życia jednostek.

Na tle tych stosunków powstały niezawodnie gorączkowe zabiegi o tak zw. „reformę rolną”, zabiegi o zabezpieczenie oszczędności w wartościach rzeczowych. Z powyższego widać, dokąd prowadzą powody polityczno-gospodarcze, prowadzą do sposobów krzywdzących w najwyższym stopniu! Może ustawodawcy nad tem się zastanowić.

Obywatel.

Wystawa w Grudziądzu.

Program święta rzemieślniczego.

28 czerwca 1925 r.

1. Wielki pochód wszystkich cechów i zrzeszeń rzemieślniczych (o godzinie 8-ej).
2. Uroczysta msza polowa na błoniach w Tarpnie i poświęcenie sztandarów cechowych (o godzinie 10-ej).
3. Uroczyste posiedzenie w Teatrze Miejskim (o godz. 12-ej).
4. Zjazd i obrady prezesów i kierowników zrzeszeń rzemieślniczych całej Polski (o godz. 5-ej).
5. Zwiedzenie Wystawy (od 2—8 po południu).
6. Zabawy cechów (od 8-ej wiecz.).

29 czerwca 1925 r.

1. Zjazd i obrady Związku Towarzystw Rzemieślników Samodzielnych (o 8-ej rano).
2. Zjazd i obrady poszczególnych związków cechów piekarskich, zegarmistrzowskich i dacharskich (o godz. 11-ej).
3. Pożegnania herbata w restauracji „Wielkopolanka” (o godz. 7).
4. Zabawy cechów.

30 czerwca 1925 r.

Zjazd i obrady cechu cukierniczego na Woj. Pomorskie.

5—7 lipca 1925 r.

Zjazd Związku Centralnego Fryzjów Rzeczypospolitej Polskiej.

Ulgowa taryfa osobowa no kolejach dla wystawców i zwiedzających Pomorska wystawę

Jak już donosiliśmy Ministerstwo Kolei Żelaznych przyznało wszystkim wystawcom i zwiedzającym Pomorska Wystawę w Grudziądzu zniżkę kolejową 66% normalnej ceny biletu w drodze powrotnej z Wystawy. Ta sama ulga dotyczyła ostatnich Targów Poznańskich to jednak ze względu na szereg nadużyć jakie w związku z tem popełniono w okresie Targów Poznańskich, kiedy szereg nieuprawnionych osób korzystało również z ulgowych przejazdów, dowiadujemy się, że sposób uzyskania wspomnianej ulgi na Pomorska Wystawę będzie nieco inny.

Mianowicie wystawca lub osoba zwiedzająca Pomorska Wystawę winna pierwotny bilet kolejowy, wykupiony za normalną opłatą do Grudziądza zachować przy sobie. Odpowiednie instrukcje w tej sprawie kasa biletowa w Grudziądzu już otrzymała. Komitet Wystawy zaopatrzone bilet ten na odwrotnej stronie numerem wydanej karty wstępu i odpowiednim stemplem lub podpisem, czyli bilet ten służyć będzie jednej osobie.

Kasa osobowa w Grudziądzu przed wydaniem biletu ulgowego na jazde powrotną odbiera od podróżnego pierwotny bilet i wydaje bilet nowy tylko do stacji pierwotnego wyjazdu wynikającego z biletu lub bliższej oraz zaopatrzone przedłożoną kartą wstępu datownikiem na dowód wydania biletu powrotnego. Jako dowód jazdy za bilet ulgowym otrzymuje podróżny kartę wstępu z nowym biletem dla okazywania podczas jazdy.

Skóry surowe.

Poznań, dnia 17 czerwca 1925.

Ceny na surowiec, które płaci się z pierwszej ręki.

Skóry bydlęce solone za kg	0,80
Skóry bydlęce suche za kg	1,20
Skóry cielęce solone I. gat. za szt.	5,00
Skóry cielęce suche I. gat. za szt.	3,00
Skóry koczne zimowe za szt.	0,50
Skóry królicze zimowe za kg	2,00
Skóry sarnie za szt.	1,50
Skóry skopowe, suche I. gat. z wełną	1,40
Skóry skopowe suche II. gat. z wełną	0,90
Skóry skopowe solone I. za kg	0,90
Skóry skopowe gołe za kg	0,50—0,55
Skóry końskie solone I. gat. za szt.	12,00
Skóry końskie suche I. gat. za szt.	8,00
Skóry zrebęce solone I. gat. za szt.	3,00
Skóry zrebęce suche I. gat. za szt.	3,00
Skóry kozie, suche, duze, I. gat.	3,00
Skóry kozie, suche młode, I. gat. za szt.	2,00
Skóry koźlece suche za kg	0,10—0,60
Włosie końskie I. z ogona za kg	4,00
Włosie końskie z grzywy za kg	1,40
Zołądki cielęce za szt.	0,20

Tendencja słaba, podaż wielka.

Delegacja posłów wielkopolskich u premiera.

Dnia 19 b. m. p. prezes rady ministrów przyjął delegację sfer gospodarczych Polski Zachodniej. Delegacja przedstawiła p. prezesowi rady ministrów postulaty handlu i przemysłu, i jakie stawiają odpowiednio sfery wobec rokowań polskich z rządem niemieckim. Wysłuchano szereg momentów gospodarczych, w których ustępstwa ze strony rządu polskiego byłyby — zdaniem delegacji — zgubne dla polskiego handlu i przemysłu. Do momentów tych należałoby udzielenie klauzuli największego uprzywilejowania bez ceł wyrównawczych, udzielenie dalszych ceł konwencyjnych w cyfrach absolutnych, wolności wykonywania handlu i przemysłu oraz otwierania filii, wolny obrót uszlachetniający i t. d.

Zwrócono szczególnie uwagę na ważność odnośnych spraw gospodarczych, które, wobec koncesji politycznych, zadanych ze strony Niemiec, mogłyby być usunięte na drugi plan, chociaż stanowią jądrowo w układach handlowych. Prócz spraw dotyczących traktatu handlowego, poruszono kilka spraw podatkowych.

Pan prezes rady min. wysłuchawszy wywodów, które w im. delegacji przedstawił dyr. związku Tow. kup. p. Sikorski z Poznania, odniósł się do nich z całą życzliwością i obiecał odpowiednie ich rozpatrzenie. Wspomniane dezyderaty przedstawiono również p. ministrowi przemysłu i handlu.

Międzynarodowy Kongres rolniczy w Warszawie.

Kongres otwarto z wielką uroczystością.

Warszawa, 21. 6. PAT. Dziś o godzinie 11.30 w wielkiej sali Filharmonii nastąpiło otwarcie XII międzynarodowego kongresu rolniczego.

Na estradzie zajęli miejsca przedstawiciele komitetu organizacyjnego z prezesem p. Fudakowskim na czele, przedstawiciele międzynarodowego kongresu rolniczego z margrabią de Vogue na czele, prezydent kongresu oraz przedstawiciele prasy krajowej i zagranicznej.

O godzinie 11.25 przybył p. Prezydent Rzplitej w towarzystwie dyrektora kancelarii cywilnej p. Lence i adjutanta generalnego gen. Zaruskiego. Wchodzącego do gmachu p. Prezydenta powitał p. prezes Fudakowski oraz margrabia de Vogue, poczem p. Prezydent zajął specjalne miejsce przed trybuną.

Na sali obrad byli obecni prócz członków kongresu przedstawiciele rządu z p. ministrem Janickim na czele, przedstawiciele Sejmu i Senatu Rzplitej z pp. marszałkami Ratajem i Trąpczyńskim, przedstawiciele nauki, sfer rolniczych, władz miejscowych, wojskowości i szerokiej sfer społecznych.

Przemówienie powitalne wygłosił przedstawiciel międzynarodowej komisji rolniczej margrabia de Vogue, witając p. Prezydenta Rzplitej, p. min. Janickiego i uczestników kongresu oraz wzywając znakomitej organizacji kongresu p. prezesowi Fudakowskiemu i najwybitniejszemu jego współpracownikom. Po przemówieniu margr. de Vogue przyjętemi oklaskami, na propozycję jego ukonstytuowało się prezydium kongresu.

W skład prezydium honorowego kongresu weszli p. min. Janicki i margr. de Vogue jako prezesi oraz min. p. Buchinger (Austria) i p. min. Hodża (Czechosłowacja) — jako członkowie prezydium. Prezydium kongresu tworzą p. prezes Fudakowski i 13 wiceprezesów. Sekre-

tarzami generalnymi zostali pp. Lutosławski i Niedzielski.

Po ukonstytuowaniu się prezydium i zajęciu przez nich miejsc u stołu prezydałnego, wstąpił na trybunę p. minister Janicki witając w swoim przemówieniu p. Prezydenta Rzplitej i uczestników kongresu. Następnie p. prezes Fudakowski udzielił głosu p. min. rolnictwa Czechosłowacji Hodży, który powitał kongres w imieniu swego rządu i organizacji rolniczych Czechosłowacji. Przemówienie powitalne w imieniu rządu austriackiego wygłosił następnie minister rolnictwa Austrii p. Buchinger. Następnie powitał kongres w imieniu rady miejskiej m. Warszawy sen. Baliński poczem p. prezes Fudakowski, zabierając głos, wyraził hołd i podziękowanie panu Prezydentowi Rzplitej za zainteresowanie, jakie okazuje kongresowi rolniczemu i następnie po dłuższym przemówieniu zakończył obrady posiedzenia inauguracyjnego kongresu.

Uroczystości z racji Międzynarodowego Kongresu rolniczego.

Na część uczestników XII międzynarodowego kongresu rolniczego odbył się w pałacu Łazienkowskim wielki raut.

W godzinach popołudniowych uczestnicy kongresu udali się na wyścigi konne, gdzie komitet wyścigów wydał na ich część podwieczorek.

O godz. 5 po poł. prezydium kongresu przedstawiło się panu Prezydentowi Wojciechowskiemu w pałacu belwederskim.

Kto przybył na kongres?

Warszawa, 21. 6. PAT. Ogólna liczba przybyłych dotychczas delegatów rządów i organizacji rolniczych zagranicznych na kongres warszawski dochodzi do 200.

Krajoznawstwo na Pomorskiej Wystawie.

Towarzystwo krajoznawcze w Grudziądzu przygotowuje dział krajoznawczo-archeologiczny, mianowicie prezes Tow. Ks. Łęga i mjr. Gasiorowski. Dział ten będzie obejmował fotografie najciekawszych i najpiękniejszych okolic Pomorza w różnych rozmiarach, dalej kolorowe przezrocza efektownych krajobrazów pomorskich. — Tow. opracowało również dwie kolorowe mapy krajoznawczą i historyczną, które zapoznają zwiedzających wystawę z geografją Pomorza, wybitnymi pod względem krajoznawczym miejscowościami z granicami, jakie przechodziło Pomorze od Chrobrego do dni dzisiejszych z grodami polskimi i zamkami krzyżackimi itp.

Część archeologiczna zobrazuje kulturę Pomorza w czasach przedhistorycznych, poczynając od epoki kamiennej 8000 lat przed Chrystusem. Sprowadzono charakterystyczne okazy z poza Grudziądza, przygotowano fotografie i rysunki i wiele innych eksponatów z tego zakresu. Dla wiadomości pp. Szan. Czytelników można podać ponadto, iż dział ten będzie się mieścić w gmachu Państwowej Szkoły Budowy Maszyn która obrabiała sobie za siedzibę i miejsce wystawy podkomitet kultury i sztuki Pomorskiej Wystawy.

Urzędowa Ceduła Giełdy Drzewnej w Bydgoszczy.

z dnia 18 czerwca 1925 r.

Towar	Transakcje	Kupon	Sorząd	Termin	Warunki
Dębowy materiał odziomkowy tarty od 20 do 80 mm.	—	—	125	—	franco wagon Zbąszyń
Bale dębowe odziomkowe z kłoców od 80—100 cm. szerokie od 3 m. wzwzwyż dłuższe	—	—	100	—	franco wagon Jarosław
Boki dębowe, odziomkowe, l. kl. od 35 cm. 3—6 m. długości, tarte na 24, 25, 32, 40, 50 i 80 mm	—	—	177	—	franco wagon Petrowice, Makoszwałub Zbąszyń
Parwsi równoległe obrzynany towar, bez rys i neknicie około 30% obustronne i 70% jednostronne i bez białej sękowej 26 i 27 mm. grube	—	—	202	—	franco wagon Petrowice, Makoszwałub Zbąszyń
Dębowe bloki l. kl. z kłoców od 40—50 cm. od 3—6 m. długości, przeważnie 25 mm. reszta 33, 40, 50 mm. średniomiekkie	—	—	195	—	franco wagon Petrowice, Makoszwałub Zbąszyń
Kleпка dębowa (bindra) według specyfikacji	—	—	20—60 za kopę	—	franco wagon granica polsko-niemiecka
Deski i brzozy jesionowe, nieobrzynane, od 27—30 mm grube od 2 mtr. długie	—	—	120	—	franco wagon Lwów
Frzw. dębowe, getowe, wyrobione na wpust i pióro l. kl. II. klasa	—	—	6,20 5,20	—	franco wagon Lwów
Bale i deski dębowe 10, 15, 20, 25, 30, 40 50 mm. równoległe obrzynane 90% bez sęka, 20—30 cm. szerokości przecięt. 45 do 50 cm	—	—	150	—	franco wagon granica polsko-niemiecka
Sosnowe boczne deski bez sęka czyste	—	—	70	—	franco stacja załadowcza w kraju
Stołarka sosnowa odziomkowa od 30 cm. w czubie w zwzwyż dla Niemiec ca. 65% l. kl.	—	—	114	—	franco granica Zbąszyń

Kłoc olszowy formiorwane, możliwie bez sęków, od 25 cm. wczubie wzwzwyż, od 3 m. długości	—	—	68	—	franco granica Zbąszyń
Sosnowe deski odziomkowe 35 i 42 mm. przeciętnej długości 6 m. przeciętnej szerokości 30 cm. lekko nasinięte	—	—	87	—	franco granica Zbąszyń
Sosnowe boczne odziomkowe 52, 65 i 80 mm.	—	—	90	—	franco granica Zbąszyń
Bale grabowe 8 cm. suche	—	—	72	—	franco stacja załadowcza w Zach. Polsce

W poszukiwaniu były:

1. Bale olszowe 3 calowe i deski olszowe.
2. Bale tonolowe 3 calowe
3. Sosnowe bale równoległe obrzynane, od 2 do 4,50 m ze skokiem co 50 cm grubości 5 i 8 cm, szerokość 30 cm
4. Sosnowy materiał odziomkowy czysty w wick-szych partjach na eksport.
5. Sosnowe czyste boki bez sęka.
6. Każda ilość jesionu polnego.
7. Każda ilość kopalnaków.
8. Materiał bukowy tarty dla gęcia.
9. Odziomki modrzewiowe.
10. O szał i brzoza formiorwane.
11. Deski swierkowe 12 mm równoległe obrzynane, 12 p. erówka.
13. P. dkiady kolejowe, sosnowe, dębowe, bukowe każdego typu.
14. Sosnowy materiał budowlany, 30, 33, 40, 50 mm grubości.
15. Okrągłaki dębowe, średnicy 30—40 cm. długość od 6 m.

W zaofiarowaniu były:

1. Bale i deski brzozyowe.
2. Kłoc jesionowe i klonowe jeszcze na pniu.
3. Krótkie łatwy budowlane, 23 razy 47 mm i 30 razy 47 mm.
4. Materiał budowlany, równoległe obrzynane, 25, 26, 33 mm, 4—6 m. długości
5. Osika i o szyna.
6. Kłoc jesionowe i klonowe przy stacji kolejowej
7. Kłoc i materiał dębowy i sosnowy tarty na za rowienie.
8. Brzoza forn erowa.
9. Materiał bukowy tarty.

KOMUNIKAT RZEŹNI MIEJSKIEJ.

Uból dnia	Kogę cizny	Jelno	win	Jwier	co	soni
17. 6. 1925	22	81	112	75	1	—
18. 6. „	26	55	185	27	—	1
19. 6. „	47	83	227	58	—	—

za 1 funt.

Ceny hartowne notowano dnia 16. 6. 1925.

Wolowina		Wieprzowina	
1. kl. 0,56-0,65 zł.		1. kl. 0,84-0,85 zł.	
2. kl. 0,45-0,50 zł.		2. kl. 0,79-0,80 zł.	
3. kl. — zł.		3. kl. 0,75 zł.	
Cielecina		Skopowina	
1. kl. 0,55, 0,65 zł.		1. kl. 0,52 zł.	
2. kl. 0,48 zł.		2. kl. 0,42-0,45 zł.	
3. kl. — zł.		3. kl. — zł.	

CENY.

podawane Izbie przemysłowo-handlowej w Bydgoszczy

za czas od dnia 18. 6 do dnia 20. 6. 25 r.

Cena za 100 kłgr. od zł.—do zł.

Pszenica	3,60	38,00
Zyto	31,00	33,50
Jęczmień browarny	30,00	30,75
Owies	30,00	31,00
Otreby żytnie	21,50	—

Ceny hurtowne — Loko stacja załadowcz.

STAN POGODY.

Dzien godzina	Wielkość powietrza	Wzrost	Wzrost	Wzrost	Wzrost
21. 6. 1. poł.	49,9	14,7	10	W.	3,6
21. 6. 9 wiecz.	50,4	12,9	10	W.	1,9
22. 6. 7 rano	49	11,2	10	W.	1,3

Temperatura doby ubiegłej: średnia 13,05 najwyższa 18,2 najniższa 8,4. Wysokość opadu. 6

Wielki czas odnowić przedpłatę!

Z przemysłu młynarskiego zachodniej Polski.

Wobec trudnej sytuacji gospodarczej, w jakiej narówni z całym przemysłem znajduje się także młynarstwo i wobec wynikających stąd poważnych zadań połączyły się dotychczasowe dwa zrzeszenia zawodowe młynarskie na terenie zachodniej Polski, mianowicie Związek Młynarzy Zach. Ziem Polskich i Zjednoczenie Młynów Handlowych z siedzibą w Poznaniu, w jedną wspólną organizację pod nazwą „Zjednoczenie Młynarzy Zachodniej Polski.“ Prezydium Zjednoczenia tworzą pp. Stanisław Urbański, właściciel młyna w Chodzieży, Aleksander Grandkowski, dyrektor młynów w Poznaniu i Stanisław Kubowicz, właściciel młyna w Kościanie; kierownictwo organizacyjne powierzono p. Antoniemu Wolskiemu, dyrektorowi dotychczasowego Związku Młynarzy Zach. Ziem Polskich. Biura Dyrekcji mieszczą się w Poznaniu przy ul. Gwarnej 19.

Zjednoczenie Młynarzy Zach. Polski reprezentujące interesy młynarstwa Województw Poznańskiego i Pomorskiego, obejmuje młyny wszelkich typów i kategorii od najmniejszych wiatraków do największych przedsiębiorstw przemysłowych, przerabiających na dobę do 20 wagonów zboża na mąkę. Ze względu na różny charakter zrzeszonych w Zjednoczeniu młynów utworzone są w ramach ogólnej organizacji dwa odrębne oddziały młynów handlowych z produkcją dzienną ponad 15 tonn i młynów gospodarczych, przerabiających przeważnie cudzy towar za wynagrodzeniem.

O wysokiej sprawności przemysłu młynarskiego zachodniej Polski świadczy fakt, że gdy młyny handlowe całej Polski przerabiają na dobę ogółem 600 wagonów zboża to połowa tego, a więc 300 wagonów, przypada na młyny zach. Polski. Młyny te, wyposażone w najlepsze urządzenia techniczne, przed wojną stale pracowały na eksport, nie tylko do Niemiec lecz w szczególności do krajów skandynawskich, obecnie wszakże w przeważnej części stoją prawie bezczynnie pracując zaledwie 2—3 dni w tygodniu, naskutek czego około 50% pracowników młynarskich tuła się bez pracy. Powodem tego jest, że gdy przed rokiem wywożono z Polski zboże a więc surowiec, zamiast gotowego produktu, czyli maki, to obecnie znów wpuszcza się do kraju bez cła mąkę zagraniczną, przeważnie niemiecką a więc wyrobioną z polskiego zboża, zakupionego przed rokiem po niskich cenach. Po nowych zniżkach które zapowiadają się bardzo dobrze, będzie wprawdzie dozwolony wolny wywóz maki, jednakże będzie on iluzoryczny wobec tego, że równocześnie wywozić się będzie zboże; trudno bowiem wyobrazić sobie, aby importer zagraniczny sprowadzał z Polski mąkę, gdy dostać może zboże, które jest łatwiejsze do transportu a przytem da zatrudnienie młynom. Zresztą państwa ościenne, w szczególności Niemcy dla ochrony swego przemysłu młynarskiego już zaprowadzają wysokie cła na dowóz maki zagranicznej. Tylko u nas inaczej.

W pierwszą bolesną rocznicę śmierci naszej najukochańszej matki, teściowej i babci

s. p.

z Jagodzińskich
Juljanny Rozenauowej

odbędzie się **nabożeństwo żałobne** w kościele Serca Jezusowego dnia 23 czerwca 1925 r. o godz. 8.

Rodzina.

Umożliwiam każdemu kupno nagrobków

dla swoich ukochanych Zmarłych po najniższej cenie w jaknajlepszym wykonaniu oraz na **bardzo korzystnych warunkach spłaty!**

G. Wodsack, (13630)
mistrz-rzeźbiarz kamieniarski
Bydgoszcz, ulica Dworcowa 79

Przetarg przymusowy.

Dnia 24 czerwca br. o godzinie 3³⁰ po poł. sprzedawać będą przy ul. Grunwaldzkiej 10 (Okole) publicznie najwięcej dającym za gotówkę:

- 1 samochód (Ford), 1 beczkę z oliwą, 1 beczkę z benzyną, 1 kuchnię westfalską, 1 rower, 2500 worków do zboża, 1 maszyną do szycia worków, 2 wagi decymalne.

Kurczewski
kom. sądowy w Bydgoszcz.

Przetarg przymusowy.

Dnia 25 czerwca o godz. 1 w południe będą sprzedawać w Koronowie przy Rynku w drodze publicznego przetargu za gotówkę najwięcej dającym następujące przedmioty:

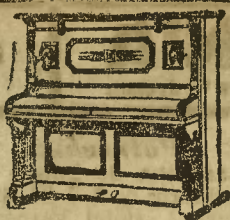
- 1 lustro z stolikiem
- 1 regulator
- 1 kanapa czerwona
- 1 stolik do palenia

Rajewski 15101
kom. sądowy w Koronowie.

Przetarg przymusowy.

Dnia 25 czerwca o godz. 11-tej przed poł. będą sprzedawać w Koronowie przy ul. Dworcowej w drodze publicznego przetargu za gotówkę najwięcej dającym następujące przedmioty:

4 żniwiarki
Rajewski 15100
Kom. sądowy w Koronowie.

Pianina
dobre nowe od zł. 1.500.-
fortepjany
światowych firm zł. 4.000.-
harmonje
od zł. 400.-
poleca w wielkim wyborze z gwarancją na odpłatę do 12 miesięcy 6970

B. Sommerfeld
Fabryka i hurtownia fortepjanów
Bydgoszcz tylko
ul. Śniadeckich 56
Tel. 833.
Grudziądz ul. Grobliowa 4. - Tel. 223.
Gniezno ul. Tumskiego 3. - Tel. 303.

Amerykańskie żurnale

można nadeszły do Księgarni Bydgoskiej Plac Teatralny 3. Zamiejscowym wysyłka za zaliczką. Odsprzedajacym ustępstwo (150.5)

Książki

bez wplaty na raty 6-miesięczne szczegółowe katalogi dzieł naukowych, szkolnych, beletrystyk, dla dzieci i młodzieży, wydawnictw albumowych itd. wysyła odwrotnie franco za nadaniem 35 groszy. **Stanisław Zieliński** Bydgoszcz 1 12614 Franko 5. Telefon 978.

Partię mało używanych

łóżek drewnianych, krzesel, stolów, szaf umywalk, ram do firan, drobki, lampy gazowe i naftowe, piece żelazne, wagi decymalne, wagi stołowe z ciężarkami i kompletne

urządzenie składowe zaraz tania na sprzedaż. Blizszej informacji ulica Pomorska 39 w składzie.

Zadać w lepszych lokalach

Ostromiecko, woda mineralna, słodowa
Sinalco, napój owocowy bez alkoholu
Wino Grodzkie oryginalne. 14773

Publ. czny zakup!

W sprawie spornej zakupu w przetargu publicznym w środę, d. 24 czerwca b. r. o godzinie 3, po połudn. w moim biurze przy ulicy Dworcowej 33, od najmniej żądającego.

15 tonn żyta.
W. Junk, zaprzysiężony sędzia handlowy przy izbie przemysłowo-handlowej w Bydgoszczy. (15110)

Nasze

urządzenie biurowe

pulpity, stoły krzesła, kanapy, regulator, lampy, regaly, stary papier **pokój męski** (gdański barok) sprzedaje się także pojedynczo w czwartak, piątek i sobotę 11-2. 15126

Gewerbebank

ul. Jagiellońska nr. 13.

Natychmiast na sprzedaż 15080

kamienica

1 piętrowa w bardzo ruchowym mieście (3500 mieszkańców) w najlepszym położeniu przy rynku z obszernymi lokalami handlowymi nadającym się na każde przedsiębiorstwo. Do tego należy obszerne podwórze, śpiżarnia, pół morgowy ogród warzywny. Dogodna komunikacja kolejowa. Zgl. pod „15080“ do Dz. Bydg. 15080

Dla handlarzy skór

1 partje dobre garbowanej skóry 1/2 kila 1.95 zł. ma do oddania

A. Florek, handel skór. Bydgoszcz, Jezuicka 14. (14853)

Posiadłość

fabryczna od kilku lat za prowadzona z powodu wyjazdu na sprzedaż. Wpłaty potrzeba 500.0 zł. Oferty pod „Posiadłość“ do Dz. Bydg. (14857)

Dentysta

poszukuje zastępcę na lipiec. Zgłoszenia przyjmuje (15094)
Marszałek, dentysta, Nakło. T. elefn 15.

Submisja. 15135

Wykonanie budowy nowego 16 m. długiego mostu z drzewa (przyczółki masywne) na rzece Zbrzycy w leśnictwie Widno nadl. Laska, włącznie z dostarczeniem materiałów budowlanych z wyjątkiem drzewa, (które dostarczy nadl. Laska) zamierza się zlecić przedsiębiorcy. Plan, rysunki i warunki dla dokładnego poinformowania się interesantów są do przejrzenia w Oddziale Budowy Dróg niżej wymienionej Dyrekcji.

Słabe kosztorysy wysyła się li tylko na pisemne żądanie z powołaniem się na niniejsze ogłoszenie z zaliczką pocztową w wysokości zł 3. Oferty należy zamknąć pieczęcią lakową i zaopatrzyć na nagłówku napisem „Oferta Widno“ i nadesłać (wzgl. przedłożyć) najpóźniej do soboty 11 lipca br. godz. 11 do niżej wymienionej dyrekcji, gdzie takowe w obecności ewtl. przybytych interesantów będą otworzone.

Do oferty należy dołączyć kwit Kasy Leśnej w Chojnicach wzgl. innej Kasy Leśnej za założone tyt. kaucji na dotrzymanie oferty zł 50.

Wysokość kaucji w razie zatwierdzenia oferty wynosić będzie 10%, ofertowej sumy. Oferty nieodpowiadające wymogom powyższego ogłoszenia, rozpatrywane nie będą.
Dyrekcja Lasów Państw. w Bydgoszczy.

Kasia:
Nasz listonosz dzielny chłop,
Ma nagniotek niby glob,
Dzień po dniu po schodach skacze,
A wieczorem w domu... płacze.

Frania:
Aż to jest jeszcze nic,
Kaural mój, to człek jak rydz,
Lecz po służbie, miał kochania,
Nagniotków czyni naparzania.

Antkowa:
Nic pomogą narzekania:
Znam receptę (nawet tania):
Po użyciu „RADIKOLU“
Zaraz się pozbędą bólu. 15102

Do nabycia we wszystkich aptekach i drogerjach

B. Sommerfeld
Fabryka fortepianów
Magazyn sprzedaży w BYDGOSZCZY
tylko przy ul. Śniadeckich 56
narożnik ul. Gdańskiej. — Tel. 883. [9983]

„Dwór Artusa“

gminch reprezentacyjny miasta Torunia

z licznymi ubi acjami restauracyjnymi, z salami balowymi i koncertowymi, ubikacjami klubowymi, z wyjątkiem 2 składów handlowych na parterze wydzierżawi się od 1 lipca br.

Refektanci ze hca składac oieroty do Prezdjum Magistratu do dnia 26 czerwca br. Blizsze informacje otrzymac mozna w wydziale handlu i przemyslu przy Magistracie Ratusz, pokój nr. 37
Toruń, dnia 19 czerwca 1925 r
Magistrat.

Poszukujemy od zaraz

Czeladnika piekarskiego

w wieku od 3—40 lat samotnego, znającego piec węglowy o dwóch paleniskach, mogący wykazać się pierwszorzędna fachowością. Zgłoszenia pisemne z dołączeniem świadectw nadsyłać pod adr.

Młyn w Miasteczku Tow. Akc. powiat wyrzyski. 14878

Poszukuję 15129

dzielnego mechanika

do reperacji samochodów, motocykli, rowerów, maszyn do pisania i światła elektrycznego.
Franciszek Piechowski, Chojnice (Pom.), Człuchowska 2.

1-2 pokoi

parter lub pierwsze piętro na cele biurowe, moźliwe przy ul. Dworcowej do Długiej włącznie, poszukuje się od zaraz. Oferty do Dzien. Bydg. pod Nr. 15150 15150

Parowce osobowe

odchodzą codziennie do Brdyujścia.

Odjazd z Bydgoszczy o godz. 3-ciej „ z Brdyujścia „ „ 7-mej

Zamówienia parowców na wycieczki dla towarzystw i szkół przyjmuje się w biurze ulica Gdroszka nr. 28.

Lloyd Bydgoski
(Bromberger Schlepsschiffahrt) Tow. Akc.

Czytajcie Dziennik Bydgoski!

Kino Nowości

Początek o godz. 640 i 845 wtecz.

Premjera

Lili Dagower

w obrazie nnajnowszej produkcji p. t. „Dla Ciebie ukochana“ czyli „O magnacką fortunę“.

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski“ na lipiec 1925 r. za 2,52 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko:

Miejscowość: ulica i nr.:

Kwit pocztowy.

Zł

tytułem przedpłaty na „Dziennik Bydgoski“ za lipiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

....., dnia 1925.

podpis:

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski“ na III kwartał 1925 lipiec, sierpień i wrzesień za 7,55 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik“ odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko:

Miejscowość: ulica i nr.:

Kwit pocztowy.

Zł

tytułem przedpłaty na „Dziennik Bydgoski“ za III kwartał 1925 (lipiec, sierpień i wrzesień) odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

....., dnia 1925.

podpis: